

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

**FACTORS RELATED TO CLASSROOM RESEARCH
COMPETENCY OF TEACHER'S AT THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 30**

วิไลวรรณ จันน้ำใส

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

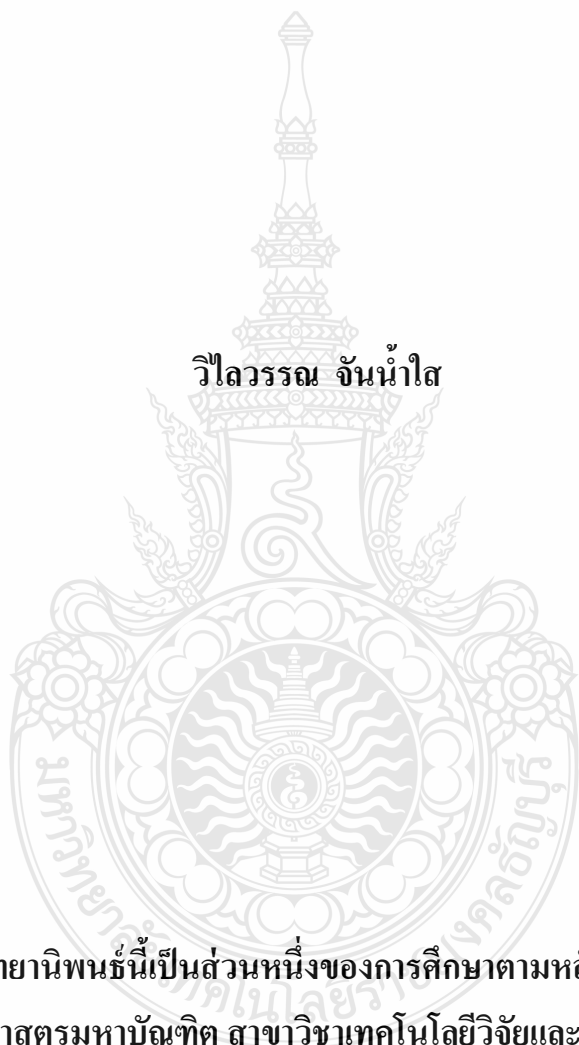
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

วิไลวรรณ จันทน์ไธ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

Factors Related to Classroom Research Competency of Teacher's
at the Secondary Educational Service Area Office 30

ชื่อ-นามสกุล

นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ด

ปีการศึกษา

2555

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

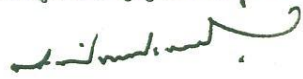

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์รินทร์ดี พรวิริยะสกุล, ค.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อภิญา หิรัญวงษ์, ศศ.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร แพรวพนิต, ศษ.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ, Ph.D.)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
ชื่อ – นามสกุล	นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทลี พรธาดาวิทย์, ศศ.ค.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 320 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และภาระงาน/เวลางาน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) นโยบายและการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนภาระงาน/เวลางานมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู

Thesis Title	Factors Related to Classroom Research Competency of Teachers at The Secondary Educational Service Area Office 30
Name – Surname	Miss Wilaiwun Junnumsai
Program	Technology in Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Nonthalee Prontadavit, Ph.D.
Academic Year	2012

ABSTRACT

This research aims: 1) to study personal factors their impact on research conduct classroom of teachers at The Secondary Educational Service Area Office 30th, 2) to environmental factors their impact on research conduct classroom of teachers at The Secondary Educational Service Area Office 30th and 3) to correlational analysis a personal factors, an environmental factors and classroom research competency of teachers at The Secondary Educational Service Area office 30th.

The samples were 320 teachers of The Secondary Educational Service Area office 30th, selected by means of stratified randomization. They were asked to answer the designed questionnaire. Statistics used in this study involved a percentage, mean, standard deviation, and correlation.

The results were as follows: 1) personal factors a knowledge classroom research, a attitude towards classroom research and the incentive classroom research their impact on research conduct classroom of teachers were ranked at the high level, 2) environmental factors policies supports and work load and time work research their impact on research conduct classroom of teachers were ranked at the high level and 3) there relations policies and supports there were several positively related classroom research competency of teachers and significantly related at .01, and work load and time work positively related classroom research competency of teachers and research conduct were positively and significantly related at .05.

Keywords: classroom research competency of teacher

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรวพนิต ดร.รินรดี พรวิริยะสกุล และ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในเรื่องสถิติที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ และ ดร.ศิริกาญจน์ ไกรบำรุง ที่ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ คุณครูศิริกาญจน์ ธนวุฒิพรพินิต คุณช่อลดา วิชัยพานิชย์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัย และขอขอบคุณผู้บริหาร โรงเรียน คณะครูผู้สอนทุกท่านที่สละเวลา อันมีค่าตอบแบบสอบถามอันเป็นผลให้งานวิจัยมีความชัดเจน ครบถ้วนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง

ขอขอบคุณ อาจารย์สุรัชย์ คำนพาสกุล และเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ รต.ธงชัย จันน้ำใส และ คุณแม่ สวาท จันน้ำใส ที่อบรมสั่งสอนและให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนงานวิจัยด้วยดี รวมทั้งญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัย คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบุชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

วิไลวรรณ จันน้ำใส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 กรอบแนวคิด.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	7
2.2 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	7
2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะ.....	23
2.4 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	27
3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	42
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	45
4.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับชั้นที่ทำการสอน จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำ.....	45
4.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	47
4.3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	54
4.4 การทดสอบสมมติฐาน.....	56
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	58
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	58
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	59
5.4 อภิปรายผล.....	61
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	76
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....	82
ประวัติผู้เขียน.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 โรงเรียนและประชากร จำแนกตามอำเภอ.....	39
3.2 โรงเรียนและประชากร จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	39
3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	40
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.....	46
4.2 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	48
4.3 ระดับความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30.....	50
4.4 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	51
4.5 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	52
4.6 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	53
4.7 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านภาระงานและเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	54
4.8 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30.....	55
4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล กับสมรรถนะการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู.....	56
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุน และภาระงาน/เวลางานกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิด.....	4
2.2 วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	12

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาไทยทำให้ ผู้สอนตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพการศึกษามากขึ้น พัฒนาการเองเพื่อปรับเปลี่ยนกรอบความคิดในการจัดการเรียนรู้ สนองการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และมาตรา 24 (5) กล่าวว่า ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และ มีความรอบรู้ รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547: 12-16)

ดังนั้นการเรียนการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา ได้กำหนดความชัดเจนว่า เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลที่เกิดกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเองได้ เพื่อก่อให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นครูคือคนที่สำคัญที่สุด ไม่ได้มีหน้าที่เพียงสอนอย่างเดียว แต่ต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องเป็นนักวางแผนที่ดี เป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ติดตามข่าวสารและทันสมัยอยู่เสมอด้วยการแสวงหาข้อมูลความรู้ จากระบบข้อมูลสารสนเทศที่สมัยใหม่ ตลอดจนติดตามความเคลื่อนไหวทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และสามารถปรับตัวปรับใจให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน (สุทธิพร คล้ายเมืองปัก, 2543: 38)

นอกจากนั้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานด้วย การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่ครูใช้ในการพัฒนาการทำงานของตนเองและเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาประสิทธิภาพ ที่ต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตการปฏิบัติจริงของครู ไม่แยกส่วนจากการสอน (สุวิมล ว่องวานิช, 2555: 3)

เพราะการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนย่อมมีการรับรู้และเข้าใจถึงสภาพปัญหาของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากกว่าบุคคลอื่น และแสวงหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ได้ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงควรเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเรียง ขจรศิลป์ (2546) ที่กล่าวว่า กระบวนการแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง คือ วางแผนหลังจากกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขปรับปรุง ลงมือ สังเกต และสะท้อนผลเป็นวงจรต่อไปเรื่อย ๆ จนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เป็นหน้าที่ของผู้สอน

นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพภายนอกของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) จากการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสาม พบว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 33,158 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ. จำนวน 27,447 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 82.78 ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ. จำนวน 5,711 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.22 โดย สมศ. กำหนดเกณฑ์การประเมินภายนอกไว้ 12 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อย่อยที่ 6.1 เรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินการของสถานศึกษา 6.2 เรื่อง กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู ในข้อ 8 ของข้อย่อยที่ 6.2 กล่าวว่า เกณฑ์กำหนดให้ครูผู้สอนต้องศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อ และกระบวนการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2553)

สำหรับตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การดำเนินการของสถานศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ ที่เน้นถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและ เต็มตามศักยภาพ โดยผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม พบว่า ในตัวบ่งชี้ที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 30 ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 8.29 คะแนน จาก 10.00 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับดี แต่จากข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 พบว่า ครูควรจัดกระบวนการที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ด้วยการปรับปรุงกิจกรรม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ควรทำการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและทิศทางการพัฒนา และควรดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2556)

ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนที่ ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543: 24) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมุ่งสะท้อนปัญหาการเรียนการสอนของครู โดยครูผู้สอน และนักเรียน ร่วมกัน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยใน ชั้นเรียน และสามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา

1. ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะคิด และ แรงจูงใจ ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน ภาระงาน/เวลางาน ที่มีต่อสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะคิด และแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน และภาระงาน/เวลางาน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตเชิงประชากร การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยกับ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ปีการศึกษา 2555

ขอบเขตเชิงเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน
ในขอบเขตดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ได้แก่
  - 1.1 ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 1.2 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 1.3 แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
  - 1.4 นโยบายและการสนับสนุน
  - 1.5 ภาระงาน/เวลางาน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม
2. ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ครู หมายถึง บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งในสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่สอนในโรงเรียนระดับ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจาก
ความรู้ ความสามารถ การทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้วิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้น
เรียนของตน อย่างเป็นระบบ

ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครู ทางด้านหลักการ แนวคิด และ
วิธีการการทำวิจัยในชั้นเรียน

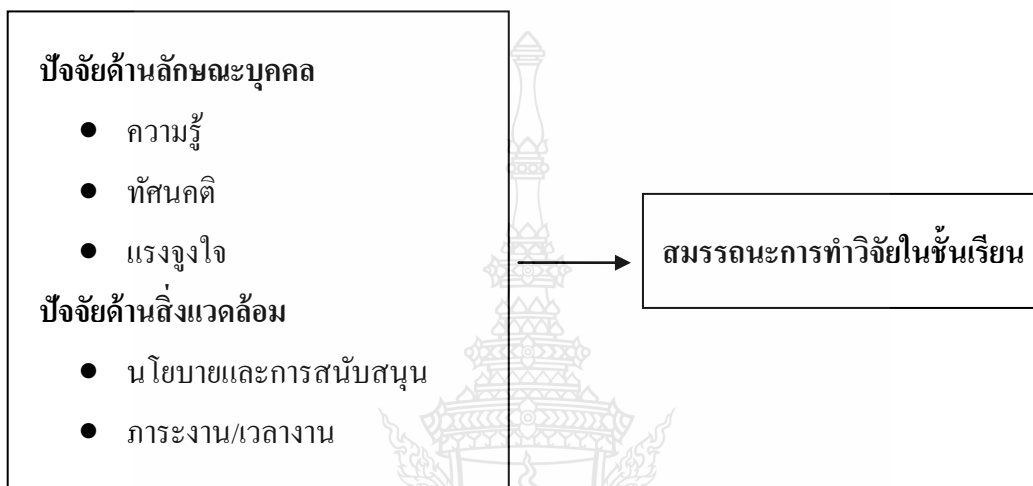
ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ ของครูที่มีต่อการ
ทำวิจัยในชั้นเรียน

แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความต้องการ และสิ่งกระตุ้นให้ครูทำวิจัยใน
ชั้นเรียน

นโยบายและการสนับสนุน หมายถึง แนวทางในการทำงานและการสนับสนุนของผู้บริหาร
และสถานศึกษา ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ภาระงานและเวลางาน หมายถึง หน้าที่และงาน ที่ครูได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร สถานศึกษา หน้าที่การสอน และภาระหน้าที่ทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้สถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดมีแนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยให้กับครู โดยการให้ความรู้ สร้างทัศนคติที่ดี และสร้างแรงจูงใจให้กับครู
2. ผลการวิจัยทำให้สถานศึกษาสามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย การสนับสนุน และการกำหนดภาระงานที่เหมาะสม เพื่อให้ครูมีผลงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น
3. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจนำไปศึกษาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน กับเขตพื้นที่ การศึกษาอื่นๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครูต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าวิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2.2 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.3 กระบวนการและขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.4 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.5 ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.2.6 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะ
  - 2.3.1 ความหมายของสมรรถนะ
  - 2.3.2 สมรรถนะของครู
  - 2.3.3 สมรรถนะการทำวิจัยชั้นเรียน
- 2.4 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
  - 2.4.1 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ได้แก่
  - 2.4.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูผู้สอน และสถานศึกษาใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 9) ดังนี้

มาตรา 24 (5) กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นการทำงานเชิงระบบ ที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการหาคำตอบและสรุปลงอย่างมีเหตุผล ดังนั้นเมื่อผู้สอนให้ความสำคัญกับผู้เรียน ระบุปัญหาความต้องการของผู้เรียนทำให้ครูก็ค้นรูปแบบวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในห้องเรียนจึงเรียกว่า การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นการแก้ปัญหาการเรียนรู้หรือพัฒนาการสอนของครู ผลจากการวิจัยจะทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข สนุกกับการเรียน ได้รับสื่อ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ และ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ

สรุปได้ว่า ผู้สอนและผู้เรียนต้องพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยอาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญหรือวิธีการในการเรียนรู้ของผู้เรียนและครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาเต็มศักยภาพ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน หรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนมีโอกาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและผู้เรียน (สุวิมล ว่องวานิช, 2555: 21)

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อครูในการพัฒนาการเรียนการสอนแล้ว และสามารถได้ขยายขอบเขตไปสู่การพัฒนางาน คือ การได้สารสนเทศอันเป็นประโยชน์ต่อการเข้าใจปัญหาและทางเลือกต่างๆ ทางการศึกษา ได้มีทางเลือกที่มากขึ้น และมีการตัดสินใจที่ดีขึ้น นอกจากนี้ระบบบริหารงาน การศึกษาในปัจจุบันได้ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือหรือเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (อุทุมพร จามรมาน, 2537)

ทศนา แคมมณี (2540: 5) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำในบริบทของชั้นเรียน และมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตน เป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และมีความอิสระทางวิชาการ

ประวิต เอราวรรณ์ (2542: 3) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัยและบริโกลงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

กองวิจัยทางการศึกษา (2543: 7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูใช้ศึกษาค้นคว้า เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

คงศักดิ์ ธาตุทอง (2542: 48) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้ อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน จึงมีประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง และช่วยพัฒนาวิชาชีพครู

ขจิต ฝอยทอง (2543: 36) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ครูผู้สอนทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนของตน โดยการวางแผนอย่างเป็นระบบและนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543: 21) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนคือ การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบเพื่อทำความเข้าใจปัญหาและแสวงหาคำตอบโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546: 3) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงวิธีการหรือกระบวนการที่ได้มาซึ่งความรู้ หรือคำตอบซึ่งครูเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 6) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูในชั้นเรียนมีจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน มีการดำเนินการที่มีแบบแผนชัดเจนดำเนิน

อย่างรวดเร็วสามารถนำผลมาใช้ได้ทันที และในระหว่างการทำวิจัยจะมีการสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ซึ่งผลที่ได้นั้นจะนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

เอลเลียต (Elliott, 1991) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หรือวิจัยเชิงปฏิบัติการ ว่าเป็นการวิจัยประยุกต์ประเภทหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการปรับการเรียนการสอนของครู ไม่เน้นการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากรใด

เกษร กุณาใหม่ (2549: 10) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียนที่ครูใช้เป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนของตน

กนิษฐา เชาววัฒน์กุล (2553: 102) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองให้ทั้งตนเอง และกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโงง (2553: 16) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยโดยครูผู้สอนเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนซึ่งปัญหานั้นนำมาทำวิจัย คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในการจัดการเรียนการสอน

จากความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ใช้กระบวนการ หรือวิธีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง โดยมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบมีการดำเนินการอย่างรวดเร็วสามารถนำผลมาใช้ได้ทันที มีการสะท้อนข้อมูลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนในชั้นเรียน ไม่เน้นการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากร

2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ชาติรี เกิดธรรม (2545: 11) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัยโดยการนำนวัตกรรม เทคนิคหรือวิธีการที่มีคุณภาพ ผ่านกระบวนการวิจัยที่น่าเชื่อถือมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่วางไว้
- 2) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานและแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู

3) เป็นการเผยแพร่ความรู้จากการปฏิบัติจริงซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าด้านการวิจัยทางการศึกษา และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งให้สูงขึ้น

5) เป็นการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

นอกจากนั้น สุวิมล ว่องวาณิช (2555: 24) กล่าวถึง ความสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังนี้

1) ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

2) เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

3) เป็นประโยชน์ต่อผู้ทำวิจัยในการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

4) ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร นำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง การปฏิบัติและการแก้ปัญหา

5) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ

6) ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล

7) ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

เกสร กุณาใหม่ (2549: 11) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และเป็นการพัฒนาการเรียนนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเชื่อถือได้

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหา พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบเชื่อถือได้ นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยพัฒนางานตนเองด้านวิชาชีพ ทำให้การทำงานของครูมีประสิทธิผล เกิดการยอมรับในผลงาน และองค์กรมีการพัฒนา

2.2.3 กระบวนการและขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประวิต เอรารวรรณ์ (2542: 5) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ

1) การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพปัญหาการปฏิบัติงานของครูวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และค้นหาแนวทางปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอนพฤติกรรมผู้เรียน สภาพแวดล้อม และบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งการเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจน และสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหา จะนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

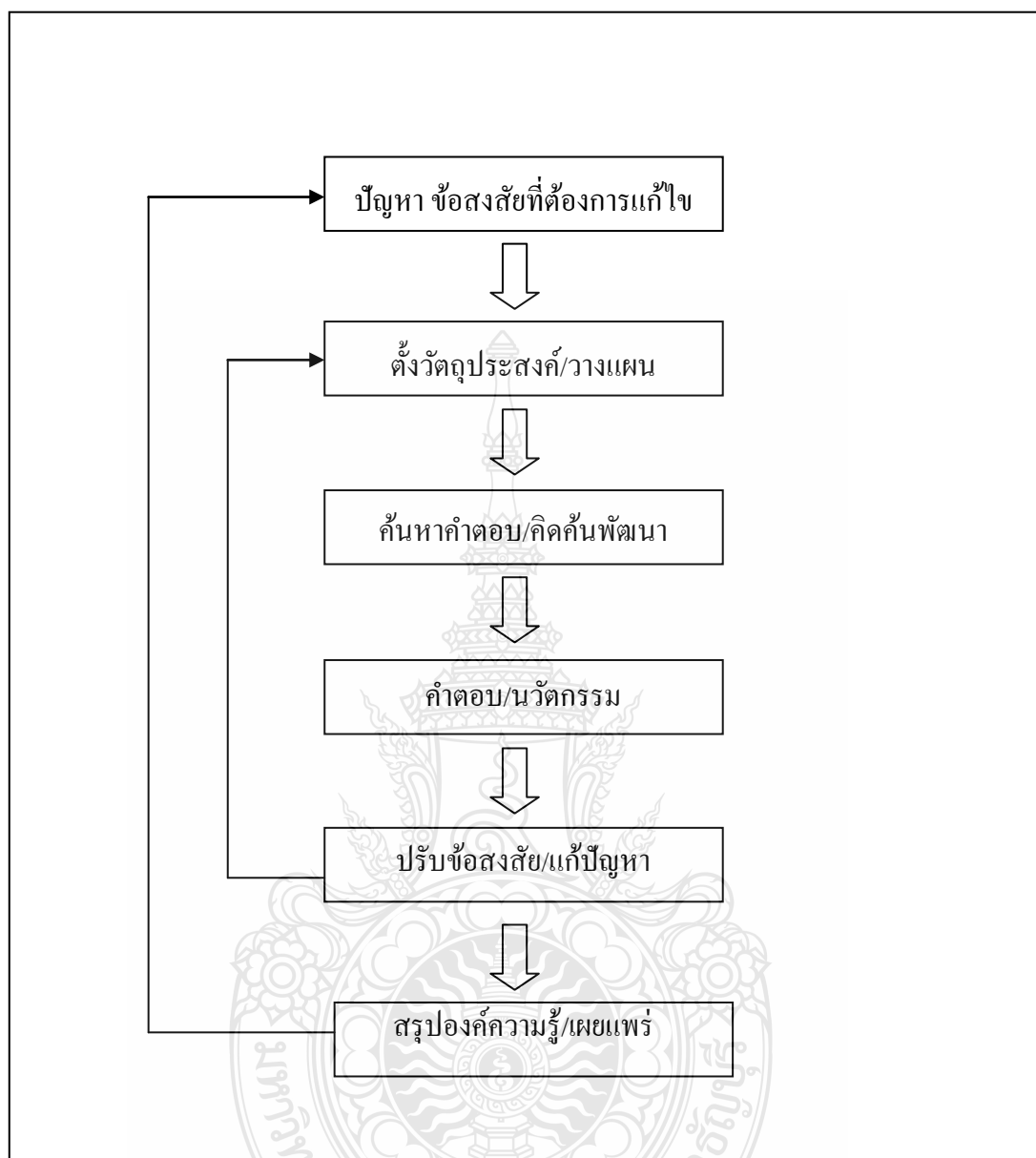
2) การวางแผน เป็นขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการ และวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมและการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3) การลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

4) การสะท้อนผลการปฏิบัติ หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติในสิ่งที่เกิดขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรม โดยการนำนวัตกรรมไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุด ผู้สอนจึงสามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเองได้ ดังนั้นการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้สอนไม่ใช่การเริ่มต้นทำงานชิ้นใหม่ แต่เป็นการวิเคราะห์วางแผน และจัดระบบการทำงานเดิมของผู้สอนให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัยในชั้นเรียนไปด้วยวงจรถัดไป

ภาพที่ 2.1 วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน (ประวิต เอราวรรณ์, 2542: 5)

ไพจิตร สะดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545: 11-15) กล่าวถึง ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน

1) วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูต้องสำรวจสิ่งที่เป็นปัญหา และจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของปัญหาโดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหา

ปัญหาที่จะนำมาทำวิจัยในชั้นเรียน ควรมีความหมายและเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อยู่ในวิสัยที่ครูจะเป็นผู้ดำเนินการหาคำตอบได้สอดคล้องกับความถนัดของครูผู้วิจัย

2) วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงจุด ในกรณีที่พบว่าสาเหตุของปัญหามีหลายสาเหตุ อาจเลือกสาเหตุที่มีความสำคัญซึ่งเป็นสาเหตุหลักของสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งถ้าสามารถแก้สาเหตุหลักได้จะทำให้ปัญหาอื่นถูกกำจัดไปด้วย และนำสาเหตุที่เหลือมาวิจัยต่อตามช่วงเวลาต่างๆ ทำให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

3) ศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหา โดยผู้สอนต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตร คำรา คำมือ ผลงานวิจัย เพื่อผู้สอนจะได้ทราบปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่ทำให้ผู้สอนเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรม หรือสื่อช่วยการเรียนรู้

4) พัฒนานวัตกรรม หรือวิธีการแก้ปัญหา จากการศึกษาในขั้นที่ 3 ผู้สอนจะได้ทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ซึ่งครูต้องศึกษา และออกแบบ หรือพัฒนานวัตกรรม วิธีการ หรือสื่อช่วยการเรียนรู้ที่จะใช้ในการแก้ปัญหา แล้วดำเนินการหาคุณภาพจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยน่านวัตกรรม วิธีการ หรือสื่อต้นแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเตรียมนำไปใช้กับผู้เรียนของตน

5) นำนวัตกรรม หรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้กับผู้เรียนของตนโดยระบุนขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตและบันทึกพฤติกรรม เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเปลี่ยนแปลงของผลที่เกิดขึ้น โดยผู้สอนต้องสร้างเครื่องมือหรือกำหนดวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เช่น ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินการปฏิบัติงาน แบบทดสอบ เป็นต้น รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ตรวจสอบและสรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยอาจใช้การแจกแจงหรือเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ต้องย้อนกลับไปตรวจสอบในขั้นต่าง ๆ แล้วพัฒนากิจกรรม หรือปรับปรุงสื่อนวัตกรรม และนำไปใช้อีก จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ เขียนสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นผลของการแก้ไขปรับปรุงในวงจรการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

สุภากรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544: 18-19) กล่าวว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่ายๆ ดังนี้

1) สำรวจสภาพการปฏิบัติงานของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนไม่สามารถเลือกผู้เรียนได้ ห้องเรียนแต่ละห้องย่อมมีปัญหา ซึ่งอาจเป็นปัญหาด้านพฤติกรรม ปัญหา ด้านการเรียนรู้ และปัญหาต่าง ๆ ที่หลากหลาย ในขั้นนี้ครูต้องสำรวจปัญหาแล้วนำมาเรียงลำดับ ปัญหา วิเคราะห์หาสาเหตุอย่างละเอียด ผู้สอนควรทำความเข้าใจกับปัญหาสาเหตุอย่างชัดเจนต้องแท้ เพราะปัญหาต่างๆ เกิดจากปัจจัยหลายด้านซึ่งอาจเกิดจากผู้เรียนทั้งในด้านสมอง สุขภาพ สภาพแวดล้อม แม้กระทั่งพฤติกรรมการสอนของผู้สอนโดยสิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนทั้งสิ้น

2) การวางแผนเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อใช้ในการ ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาจากปัญหาที่เกิดขึ้น

3) ดำเนินการหรือปฏิบัติงานตามแผน ผู้สอนดำเนินการตามแผนโดยใช้นวัตกรรม หรือวิธีการที่กำหนดไว้ตามขั้นตอน และในขั้นตอนนี้ควรมีการสังเกต เก็บข้อมูล บันทึกอย่างต่อเนื่อง

4) การสะท้อนผลการปฏิบัติ ขั้นนี้เป็นกรนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากผลการดำเนินงาน มาวิเคราะห์สรุปผลหาคำตอบ ถึงสิ่งที่ดำเนินการในขั้นตอนการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาโดยใช้นวัตกรรม ที่กำหนด

สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิกม (2538: 21 - 24) เสนอกระบวนการในการทำวิจัยปฏิบัติการมี 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งอาจถือว่าเป็นเส้นฐานก่อนการ แก้ไขปัญหา

ระยะที่ 2 เป็นการทดลองพัฒนาวิธีการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติจริงแบบการวิจัยที่ สมเหตุสมผล

ระยะที่ 3 เป็นการตรวจสอบผลการวิจัยให้มีความเชื่อถือมากขึ้น สามารถยืนยัน ผลการวิจัยหากทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ครบทั้ง 3 ระยะนี้ การทำวิจัยน่าจะใช้เวลาานแต่นำไปสู่การ พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ของการสอนให้เข้มแข็งขึ้น

ชาติรี สำราญ (2544: 35-36) เสนอกระบวนการในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระบุปัญหาที่จะทำการแก้ไข (วิจัย) ให้ตรงประเด็น
2. บรรยายพฤติกรรม สาเหตุของการเกิดปัญหาให้ชัดเจน
3. กำหนดวัตถุประสงค์ ให้ตรงประเด็น มีภาพเป้าหมายชัดเจนและไม่มากข้อ

4. กำหนด วิธีการแก้ไข (ไม่ใช่วิธีสอน) อย่างละเอียด ชัดเจนพอที่จะปฏิบัติการได้จริง ๆ
5. ปฏิบัติการแก้ไข โดยใช้วิธีการแก้ไขในชั้นเรียน ไม่แยกกลุ่มไปสอนต่างหาก
6. บันทึกพฤติกรรมที่สังเกตอย่างชนิดเกาะสถานการณ์ ทั้งวิธีการแก้ไข และผลการแก้ไขทุกกระยะ
7. นำผลการบันทึกมาวิเคราะห์ สังเคราะห์หาข้อสรุปว่า ได้ผลดีอย่างไรอะไรคือตัวชี้วัด
8. เขียนรายงานผลการวิจัยด้วยภาษาง่าย ๆ ที่ตนเองเข้าใจได้ เพื่อนครู ผู้บริหาร โรงเรียน อ่านเข้าใจดี รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียนอ่านก็เข้าใจ

จากกระบวนการดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยผู้สอนค้นหาสาเหตุที่สำคัญของปัญหา จัดลำดับความสำคัญของปัญหา และเลือกสาเหตุหลักที่สำคัญมาใช้แก้ปัญหาโดยการกำหนดวิธีการหรือนวัตกรรมที่เหมาะสมโดยการศึกษา เอกสาร ตำราทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาวางแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และนำวิธีการ และนวัตกรรมไปใช้มีการจดบันทึกข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและนำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลดำเนินการ

2.2.4 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน มีบุคคลและหน่วยงานได้กล่าวถึงรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป โดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีลักษณะดังนี้ (กานดา พูนลาภทวี และวรรณดี แสงประทีปทอง, 2545: 5)

1. ผู้ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ คือ ผู้สอนที่ทำหน้าที่สอนในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยโดยผู้สอนเพียงคนเดียว หรือผู้สอนหลายคนร่วมกันทำวิจัย หรือผู้สอนร่วมกับนักวิจัยภายนอกก็ได้
2. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนเป็นหลัก และเพื่อหาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอน

3. ปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียน ได้จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ผู้สอนพบ และต้องการจะแก้ไข

4. ขอบเขตของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นงานวิจัยขนาดเล็กขอบเขตของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนค่อนข้างแคบและเจาะจง กล่าวคือเป็นการทำวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5. แบบแผนการวิจัยในชั้นเรียน ใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลการปฏิบัติ และการสะท้อนผลหลังการปฏิบัติ ซึ่งวิธีการวิจัยที่ใช้ไม่ยึดแบบแผนเคร่งครัดนัก สามารถปรับให้เหมาะสมตามสภาพการเรียนการสอนได้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลจากนักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่ครูนักวิจัยสอน ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนเป้าหมายทั้งหมด ไม่ใช่ศึกษาจากนักเรียนบางคนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543: 24) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. เป็นการวิจัยที่เรียกว่า “Self-reflective Inquiry” กล่าวคือ ไม่ใช่มุ่งพัฒนาความรู้ใหม่แต่จุดเน้นอยู่ที่การมองสะท้อนกลับสภาพการณ์หรือปัญหาที่ตนเผชิญอยู่ เช่น ปัญหาที่ครูพบในการสอน ซึ่งเป็นปัญหาใกล้ตัวไม่ใช่ปัญหาที่เริ่มจากภายนอก

2. เป็นการวิจัยที่ดำเนินการ โดยครูในโรงเรียนนั้น และถ้าจะให้ดีที่สุดควรเป็นการวิจัยร่วมกันของคณะบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาจเป็นการวิจัยร่วมกันระหว่างครูและนักวิจัยสนับสนุนภายนอก

3. เป็นการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร/โครงการหรือการเรียนการสอนของครูผู้ดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นการมุ่งผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาตามแนวทางใดแนวทางหนึ่ง คือ การปรับวิธีการให้เหมาะสมหรือเปลี่ยนแปลงไปสู่แนวทางการปฏิบัติใหม่ ๆ การวิจัยชนิดนี้จึงเป็นการวิจัยที่มีการทดลองวิธีการปฏิบัติจริงในสถานที่จริง โดยทันที และทำการวิเคราะห์การปฏิบัตินั้น ๆ โดยผู้วิจัยเอง

บัญชา แสนทวี (2545: 18) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่นำแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้ ดังนั้นจึงเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นกระบวนการและนำผลการวิจัยไปใช้จริงทันทีในทางปฏิบัติโดยมุ่งเน้นการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียน นักวิจัย

ทางการศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงและแตกต่างไปจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ทำวิจัย ครูผู้สอนเป็นผู้ทำวิจัยโดยครูผู้สอนต้องการแก้ปัญหา ปรับปรุงปัญหาที่ครูพบด้วยกระบวนการวิจัย ด้วยตนเองมากกว่าเป็นความคิดของผู้อื่น หรือเรียกว่าครูเป็นศูนย์กลางของกระบวนการวิจัยทั้งหมดนั่นเอง

2. ขอบเขตของการวิจัย เนื่องจากเป็นปัญหาที่ผู้สอนต้องการแก้ไข ปรับปรุงปัญหาที่ต้องทำการวิจัยอาจเป็นประเด็นเล็ก ๆ หรือใหญ่ก็ได้ แต่ผลที่ได้จะมีความหมายกับการจัดการเรียนการสอน โดยตรง ทั้งนี้ครูอาจศึกษาปัญหาของผู้เรียน ตัวครูผู้สอน กระบวนการเรียนการสอนหรือสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนคนเดียว ทั้งห้องเรียนหรือหลายห้องเรียน ที่ครูรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนก็ได้

3. จุดมุ่งหมายของการวิจัย มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

4. กระบวนการวิจัยมีขั้นตอนที่ชัดเจนตั้งแต่การวางแผน ปฏิบัติตามแผน สังเกตผล และสะท้อนความคิด มีการเชื่อมโยงระหว่างการสะท้อนความคิดกับการปฏิบัติงาน มีกระบวนการที่ดำเนินการอย่างรวดเร็ว มีความยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนและที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การวิจัยต้องดำเนินไปพร้อมๆกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่ผู้เรียนไม่มีความรู้สึว่าตนเองอยู่ในสถานะของการวิจัย

5. การนำผลวิจัยไปใช้ ผลที่ได้จากการวิจัยนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้ทำวิจัย ไม่ได้มุ่งหวังนำผลการวิจัยไปใช้ในวงกว้าง หรือเป็นข้อสรุปที่ครูคนอื่น ๆ จะนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง หากครูคนอื่นต้องการนำไปใช้ควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือพื้นฐานประสบการณ์ธรรมชาติของครูที่นำไปใช้

รัตนา ศรีเหรียญ (2547: 27) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาโดยครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ของห้องเรียน ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งแล้วทำการเขียนรายงานผลการศึกษาออกมาให้รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งต่อไป ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีลักษณะดังนี้

1. เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นหารูปแบบและวิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูผู้สอน
3. เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาสำรวจสภาพที่ปรากฏตามความต้องการ ความคิดเห็นและความสนใจของบุคคลในห้องเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2555: 22-23) ได้กำหนดลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ใคร	ครูผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและสะท้อนการทำงานของตนเอง (Self-Reflection) โดยขั้นตอนหลัก คือ การทำงานตามวงจร PAOR (Plan/Act/Observe/Reflect and Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
ลักษณะเด่นการวิจัย	เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองคิดขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้น มีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียน เป็นการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative)

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม (2538: 74) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) คือเป็นการวิจัยที่ครูทำควบคู่ไปกับการปฏิบัติการจริง โดยมีครูเป็นทั้งผู้ผลิตผลงานวิจัย และผู้บริโภค ผลงานวิจัยของ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม (2539: 83) ได้สรุปลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. มีลักษณะที่จะนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ (Practical) และตรงกับประเด็นของปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโลกของการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอาจเป็นนักเรียนในชั้นเรียนกลุ่มผู้ร่วมงานหรือกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่
2. ข้อค้นพบที่ได้จะลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบในการแก้ปัญหา หรือวิธีการพัฒนาที่ดีกว่าสิ่งที่ทำอยู่เดิม และมีลักษณะของข้อค้นพบที่ได้มาจากข้อมูลเชิงประจักษ์
3. มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงได้ (Flexible) และปรับปรุงได้ (Adaptive) คือยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ในช่วงของการทดลอง
4. เป้าหมายของการวิจัยมุ่งที่ข้อค้นพบที่ได้จากสถานการณ์เฉพาะมากกว่าที่จะสรุปพาดพิงไปถึงสถานการณ์อื่น ผลการวิจัยไม่เน้นความตรงภายใน และความตรงภายนอก เพราะไม่มี

การควบคุมและกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแทนของประชากร เพราะผลที่ได้จะนำมาใช้กับกลุ่มที่ศึกษาอยู่เท่านั้น

ประวัติ เอราวรณ (2542: 17) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัญหาการวิจัยเกิดจากการทำงานในชั้นเรียนหรือที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. ผลการวิจัยจะนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือ สอนไป

วิจัยไป แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโงง (2553: 11) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยคือ ครู โดยมุ่งนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งใช้วิธีการวิจัยที่ไม่ซับซ้อน และผลการวิจัยที่ได้จะนำมาใช้กับกลุ่มที่ศึกษาอยู่เท่านั้น

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนต้องมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาก็สามารถปฏิบัติได้จริง

2.2.5 ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน

นักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545: 7) ได้จัดสัมมนาศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศ ในโครงการวิจัยและทดลองหารูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและได้สรุปปัญหาการดำเนินโครงการวิจัยในหน่วยงานของจังหวัดไว้ดังนี้

1. ปัญหาการเลือกรื่องที่จะทำการวิจัย ซึ่งมีปัญหาดังนี้

1.1 ผู้วิจัยในระดับจังหวัดไม่สามารถทำวิจัยในรูปแบบที่ต้องการ ได้อย่างอิสระ เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้ทำวิจัยเชิงทดลองเท่านั้น

1.2 การเลือกปัญหาในการนำมาทำวิจัยยังวิเคราะห์ไม่ชัดเจน

1.3 เรื่องที่จะนำมาทำวิจัยไม่สอดคล้องกันกับสถานการณ์

1.4 เรื่องที่ทำการวิจัยมักจะซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นเนื่องจากขาดการเผยแพร่ งานวิจัย

1.5 ผู้วิจัยมักทำการวิจัยในเรื่องที่ตนถนัดและสนใจมากกว่าที่จะทำเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน

1.6 ผู้ร่วมงานมักไม่ให้ความร่วมมือในการเลือกเรื่องที่จำวิจัย ทำให้ไม่ได้หัวข้อเรื่อง ที่เป็นปัญหาจริง ๆ

2. ปัญหาการเขียนโครงการ

2.1 ในระดับจังหวัด ขาดแคลนข้อมูลและเอกสารที่ใช้สำหรับอ้างอิงในการเขียนโครงการวิจัย

2.2 ขาดความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย

2.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่มีตัวอย่างเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนโครงการวิจัย

3. ปัญหาในการวางรูปแบบการวิจัย

3.1 ขาดที่ปรึกษา เนื่องจากในหน่วยงาน ไม่มีผู้มีความรู้ทางการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยขาดความรู้ในการวางรูปแบบการวิจัย

4. ปัญหาในการเลือกสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขาดความรู้ และไม่มั่นใจในการเลือกใช้สถิติให้ถูกต้องและเหมาะสม

4.2 ขาดที่ปรึกษาทางสถิติ

5. ปัญหาในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ในระดับจังหวัดขาดเครื่องมือคิดคำนวณที่มีประสิทธิภาพ

5.2 ขาดกำลังคนและมีเวลาค่อนข้างจำกัด

5.3 ขาดความรู้ในการคิดคำนวณและการใช้เครื่องมือคิดคำนวณ

6. ปัญหาในการเขียนรายงานการวิจัย

6.1 แหล่งค้นคว้าด้านวิชาการในท้องถิ่นมีน้อย ทำให้ขาดเอกสารในการอ้างอิงในการเขียนรายงาน

6.2 บุคลากรผู้ช่วย และเวลาในการเขียนรายงานการวิจัยมีจำกัด

6.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่กำหนดมาตรฐานการเขียนรายงานการวิจัยที่ชัดเจนมาให้

6.4 ขาดความถนัด และประสบการณ์ในการเขียนรายงานการวิจัย

7. ปัญหาการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1 ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจการวิจัย

7.2 ผู้เกี่ยวข้องระดับต่าง ๆ ในหน่วยงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจ ในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.3 ขาดงบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

7.4 ไม่มีโครงการรองรับในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.5 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่แน่ใจทำให้นำผลการวิจัยไปใช้ผิด ๆ

7.6 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่มีความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปใช้

8. ปัญหาด้านความรู้และความสามารถของบุคลากรที่ดำเนินการวิจัย

8.1 บุคลากรในระดับ โรงเรียนมีความรู้ด้านการวิจัยน้อยเนื่องจากไม่ได้รับการอบรมหรือฝึกทักษะทางการวิจัย

8.2 จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยในระดับโรงเรียนมีน้อย

8.3 ขาดผู้รู้ที่สามารถให้คำปรึกษาในการทำวิจัยแก่ผู้วิจัย

8.4 บุคลากรในระดับ โรงเรียนและระดับจังหวัดต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน

8.5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวิจัยบางขั้นตอนไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการวิจัยจึงทำให้การวิจัยไม่ดำเนินไปตามธรรมชาติ

9. ปัญหาด้านงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

9.1 การจัดสรรงบประมาณล่าช้า ไม่ทันการ

9.2 มีปัญหาการใช้เงินงบประมาณเนื่องจากช่วงปีงบประมาณกับช่วงปีการศึกษาคาบเกี่ยวกัน ทำให้ไม่สามารถใช้เงินงบประมาณได้ในช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการวิจัยบางขั้นตอน

9.3 งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ

9.4 การเบิกจ่ายงบประมาณกระทำ得太ล่าช้า

10. ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น

10.1 ขาดบุคลากรช่วยทำงานวิจัย โดยเฉพาะด้านธุรการ ทำให้ไม่สะดวกและได้ผลงานล่าช้า

10.2 มีโครงการอื่นแทรกซ้อนทำให้การดำเนินการวิจัยล่าช้า

10.3 ขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง

10.4 ขาดวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์ การพิมพ์ เป็นต้น

10.5 บุคลากรอื่น ๆ ไม่สนใจงานวิจัย

10.6 ผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยตอบไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

อุทุมพร จามรมาร (2537: 8) กล่าวว่า นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการที่ให้ ครูรู้จัก การแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ และเป็นระบบด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมาแก้ปัญหา การเรียน ของนักเรียน และการสอนของครู แต่สภาพการปฏิบัติกลับส่งผลตรงกันข้าม กล่าวคือครู ที่ต้องการ เลื่อนตำแหน่ง ต่างพยายามหาทางที่จะทำรายงานออกมาเพื่อให้ตนเองได้รับตำแหน่งโดย ไม่ได้มุ่งที่ จะนำผลงานดังกล่าวกลับไปสู่ชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน ในชั้นเรียนครูจึง ทิ้งนักเรียน เกิดการแสวงหาตำแหน่ง เกิดปัญหาการบริหารงานในโรงเรียน เกิดผล กระทบต่อนักเรียน และวงการศึกษา และไม่เป็นการพัฒนาการเรียนและการสอนของครู เป็นต้น

ทิสนา เขมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์ (2540: 28) กล่าวว่า ปัจจุบันครูสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระจือหรืออื่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอันมาก แต่ปัญหาในการ วิจัยของครูพอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องการไม่มีเวลา เพราะครูให้เวลากับงานสอนเป็นสำคัญ จึงไม่มีเวลา เพียงพอสำหรับการวิจัย ฉะนั้นครูต้องบริหารเวลาให้ดีและต้องทำงานอย่างเป็นระบบ ใช้เวลาว่าง เช่น ช่วงปิดภาคเรียนครูต้องวิเคราะห์วางแผน เตรียมอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อม และเมื่อเปิดภาค เรียนมา ครูจะได้เริ่มทำตามแผนการวิจัยตลอดภาคเรียน แล้วใช้เวลาในช่วงปิดภาคเรียนอีก 2 – 3 สัปดาห์เป็น อย่างน้อย สำหรับวิเคราะห์สรุปผลการผลิตงาน
2. ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะ ใน เรื่องสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ปัญหาเรื่อง การผลิตและรายงานผลการวิจัยที่ต้องการผู้ช่วยผลิตตัวรายงาน ทั้งหลาย

สรุปได้ว่า ปัญหาในการดำเนินการเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลากร คือ ตัวผู้วิจัยเอง และผู้เกี่ยวข้องยังขาดความรู้และประสบการณ์ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงบประมาณยังไม่เพียงพอ ด้านกระบวนการทำวิจัย ด้านเวลาที่มีภาระด้านอื่นมากจนไม่สามารถ ลงมือทำการวิจัยด้วยตนเองได้หรือแม้กระทั่งครูไม่เข้าใจความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน โดยมุ่ง นำผลวิจัยที่ได้เพื่อเสนอขอเลื่อนตำแหน่ง แต่ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียน การสอนในชั้นเรียน ตลอดจนปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือหรือเห็น ความสำคัญของการวิจัย ในชั้นเรียนจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยจะได้ใช้เป็น แนวทางจัดทำกรอบแนวคิดในการทำวิจัย

2.2.6 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อครูมากมาย โดยชาติรี เกิดธรรม (2545: 20) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ คือ

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรม สื่อการสอน วิธีการและเทคนิคใหม่ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

2. ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียนเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารหรือพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส (2543: 67) กล่าวว่า การนำผลการวิจัยที่เชื่อถือได้มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา จะช่วยให้ผู้บริหารและครูผู้สอนได้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ตรงจุด ช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ได้แนวทางใหม่ในการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิผล ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิรูปการศึกษา และเกิดความก้าวหน้าของครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง

สุวิมล ว่องวานิช (2555: 25) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากข้อค้นพบที่ได้มาจากระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วม นำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนที่เน้นการสะท้อนผลทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทำฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์โดยตรงต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพราะช่วยแก้ไข้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอน และผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียน และการพัฒนาทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 แนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะ

แนวคิดเรื่องสมรรถนะเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1973 โดยศาสตราจารย์ เดวิด ซี แมคเคลแลน (David C. Mc Clelland) นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบทาง

บุคลิกภาพเพื่อศึกษา ทักษะและนิสัยของบุคคลที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อกำหนดเป็นสมรรถนะของการปฏิบัติงาน แมคเคลแลน ใช้ความรู้ในเรื่องนี้แก้ปัญหาการคัดเลือกบุคลากรให้แก่หน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ปัญหากระบวนการคัดเลือกที่เน้นการวัดความถนัด ซึ่งพบว่า ความถนัดมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานน้อยมาก โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานโดดเด่น และผู้ไม่มีผลงานโดดเด่นด้วยการสัมภาษณ์ พบว่าสมรรถนะด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน ผลงานของแมคเคลแลนตีพิมพ์ ในปี 1973 ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตามแมคเคลแลน ได้เป็นจุดเริ่มต้นทำให้เรื่องสมรรถนะได้รับความสนใจศึกษา มาจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548: 7)

แนวคิดเรื่องสมรรถนะสามารถอธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) ซึ่งอธิบายได้ว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่าย คือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำนั่นคือ องค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่บุคคลมีอยู่ และมีส่วนใหญ่ที่มองเห็นได้ยากอยู่ใต้น้ำ นั่นคือ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายในและบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมาก และเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยากการที่บุคคลมีพฤติกรรมในการทำงานขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่เป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าส่วนต่าง ๆ นี้ ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social Role) คือ บทบาทที่บุคคลแสดงออกต่อผู้อื่นภาพลักษณ์ภายใน (Self-Image) คือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเอกลักษณ์ และคุณค่าของตน อุปนิสัย (Traits) คือ ความเคยชิน พฤติกรรมซ้ำ ๆ ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง และแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) คือ จินตนาการ แนวโน้มวิธีปฏิบัติตนอันเป็นไปโดยธรรมชาติของบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548)

2.3.1 ความหมายของสมรรถนะ

สมรรถนะ หรือ ชีตความสามารถ มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Competency” หรือ “Competence” ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

อจริยา วัชรวิวัฒน์ (2544: 12) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึง ความสามารถที่ประกอบด้วยความรู้ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติที่บุคคลพึงมีในการที่จะปฏิบัติ หรือจัดทำสิ่งหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด และสามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ในรูปของพฤติกรรมทางความรู้ เจตคติ และการกระทำที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานในองค์กร

ปัทมา เพชรไพรินทร์ (2547) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม ทักษะและทัศนคติของบุคคลที่มีผลทำให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของงาน

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2548) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติ ตลอดจนคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลในพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโงง (2553 : 17) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะและเจตคติที่มีอยู่ในตนเองได้อย่างเหมาะสม และบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลโดยนำวิธีการ และความรู้ไปประยุกต์ใช้กับบริบทหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง

สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทัศนคติ ตลอดจนคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ สร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น และเกิดผลงานสูงสุดตามเป้าหมายองค์กรวางไว้

2.3.2 สมรรถนะของครู

สมรรถนะ หรือ ความสามารถของบุคคลที่ประกอบวิชาชีพครู เป็นลักษณะหนึ่งที่เป็นสิ่งที่จะควรตระหนักเป็นจุดมุ่งหมายของการผลิตครูที่ดีและมีคุณภาพ (กนิษฐา เชาววัฒนกุล, 2553: 46) จากประกาศคณะกรรมการคุรุสภา ได้กำหนด สาระความรู้และสมรรถนะของครูผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพไว้ ดังนี้ (ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา, 2549: 289-295)

สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ประกอบด้วย
2. การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย
3. การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
4. จิตวิทยาสำหรับครู

5. การวัดและประเมินผลการศึกษา
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน
7. การวิจัยทางการศึกษา
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
9. ความเป็นครู
10. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
11. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

จากมาตรฐานที่กล่าวมา มาตรฐานที่ 7 ว่าด้วย เรื่อง การวิจัยทางการศึกษา เป็นมาตรฐานที่เน้นการทำวิจัยของครู ซึ่งเป็นสาระความรู้และสมรรถนะ ของผู้ประกอบการวิชาชีพครูควรมี ดังนี้

การวิจัยทางการศึกษา

1 สาระความรู้

- 1.1 ทฤษฎีการวิจัย
- 1.2 รูปแบบการวิจัย
- 1.3 การออกแบบการวิจัย
- 1.4 กระบวนการวิจัย
- 1.5 สถิติเพื่อการวิจัย
- 1.6 การวิจัยในชั้นเรียน
- 1.7 การฝึกปฏิบัติการวิจัย
- 1.8 การนำเสนอผลงานวิจัย
- 1.9 การค้นคว้า ศึกษางานวิจัยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้
- 1.10 การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา
- 1.11 การเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย

2. สมรรถนะ

- 2.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

2.3.3 สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2530: 25) กล่าวว่า สมรรถนะครูที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษา หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะ

ศิวพร ดิลกโกมล (2533: 16) กล่าวว่า สมรรถนะการวิจัยของครู หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพ เกี่ยวกับการทำวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ประภารัต มีเหลือ (2540: 88) กล่าวว่า สมรรถนะของครุณักวิจัย พบว่า สมรรถนะที่สำคัญมี 7 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ความสามารถในการระเบียบวิธีวิจัย และการดำเนินการวิจัย ด้านทักษะในการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ด้านบุคลิกภาพ และคุณธรรมของครู ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียน และด้านความสามารถในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล และการใช้ข้อมูลข่าวสาร

สุพรรณิ สินโพธิ์ (2546: 126 – 133) กล่าวว่า สมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู มี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบระดับบุคคล ได้แก่ จำนวนครั้งที่เข้าอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย องค์ประกอบระดับองค์กร ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร แหล่งศึกษาค้นคว้า และที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงในการวิจัย

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโธสง (2553: 20) กล่าวว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของครู ในการสร้างความรู้ ค้นหาคำความจริง แสวงหาวิธีการ หรือนวัตกรรม และพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย โดยผลการวิจัยจะนำไปสู่การแก้ปัญหา และพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ผู้สอน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาของ จินดารัตน์ ทาริน (2548) ด้านความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ การศึกษาค้นคว้าเอกสาร การอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความเข้าใจในการสรุป และแปลผลในการทำวิจัยในชั้นเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล การเขียนข้อเสนอแนะ และที่สำคัญ คือการตั้งชื่องานวิจัยในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ การทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้วิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตน อย่างเป็นระบบ

2.4 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ทาบาคนิค และ ซิคเนอร์ (Tabachnick and Zeichner, 1999) ได้ศึกษาความคิดและการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดของวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนวิธีการเปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดใน

การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ วิธีการนี้ตั้งสมมติฐานว่าผู้ที่เข้าร่วมสังเกตการณ์สามารถนำความสำคัญของสิ่งที่ได้จากการสังเกตและนำมาทบทวนการสอนด้วยตนเองในรูปแบบของการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยครูที่มีอุดมการณ์ ในการปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องความคิดของนักเรียน แต่ไม่สามารถดึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดเข้ามาหากันได้มากขึ้น

ผลการศึกษาเอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ดังนี้

2.4.1 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งเพราะงานวิจัยเกิดขึ้นได้จากการทำวิจัยของบุคคลและกลุ่มคน แม้หน่วยงานจะมีความพร้อมและสนับสนุนต่อการวิจัยแต่ถ้าไม่มีคนทำวิจัย การวิจัยก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ (เกษร กุณาใหม่, 2549: 16) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศของผู้สอน ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยด้านตำแหน่งทางการศึกษา ปัจจัยด้านความรู้ การวิจัยในชั้นเรียน ปัจจัยด้านทัศนคติการวิจัยในชั้นเรียน และปัจจัยด้านแรงจูงใจการวิจัยในชั้นเรียน

2.4.1.1 เพศของครู นักการศึกษาหลายท่าน ได้นำเพศของผู้ถูกวิจัยมาเป็นตัวแปรในงานวิจัย เช่น สมเกียรติ รัตนวิฑูรย์ (2541) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารโรงเรียนต้นแบบกรณีพิเศษภายในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ตามการรับรู้ของครูผู้สอนจำแนกตามเพศ พบว่า รับรู้แตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน ด้านความเป็นผู้นำรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านกระบวนการกลุ่มรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนเพศชายรับรู้สูงกว่าครูผู้สอนเพศหญิง สอดคล้องกับ เกษร กุณาใหม่ (2549) ที่พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ แบล็คเบิร์น และคณะ (Blackburn, et al, 1991 : 385-412) ได้ศึกษา กิจกรรมการทำงานด้านการวิจัยการเรียนการสอนและการให้บริการทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย พบว่า ตัวแปรเพศ สถานภาพสมรส อายุ เป็นตัวแปรทำนายการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ไม่แน่นอน เพราะค่าความสัมพันธ์ที่ได้เป็นทั้งบวกและลบ

2.4.1.2 คุณวุฒิการศึกษา ในแต่ละองค์กรมีบุคลากรที่หลากหลาย มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันและในโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากบุคคลมีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันจึงทำให้มีความเห็นที่ไม่เหมือนกัน ดังเช่น จากงานวิจัยของ วรธนา เค้นขจรเกียรติ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา พบว่า วุฒิการศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการทำวิจัยของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยา ทองสมักร (2538) ได้ศึกษาสาเหตุในการทำและไม่ทำวิจัยและสถานภาพการทำ

วิจัยทางการศึกษาของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่าครูมัธยมศึกษาผู้ทำวิจัยมีข้อมูลเบื้องต้นแตกต่างกันจากครูมัธยมศึกษาที่ไม่ทำวิจัยมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท ในทำนองเดียวกัน เกษร ภูณาใหม่ (2549) พบว่า วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน พบว่ามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4.1.3 ประสบการณ์ทำงาน การทำงานหากบุคลากรไม่มีประสิทธิภาพก็จะทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร หรือถ้าบุคลากรทำงานในหน่วยงานมีความรู้ และทักษะไม่เหมาะสมกับงาน จะทำให้การปฏิบัติงานนั้นไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการปฏิบัติงานของบุคลากรจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงานเพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานมาก จะเห็นปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถแก้ปัญหาได้ดี แต่บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยอาจทำให้มองปัญหาการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ดีเท่ากับบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2537) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการสอน บริหารวิชาการ วิจัยและบริการชุมชน พบว่าผู้ที่มีผลงานวิชาการส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมา 6-10 ปี

2.4.1.4 ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ความสามารถและทักษะในการวิจัยนั้น นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการทำวิจัยของครู อมรา นาวารวงศ์ (2538: 24-25) ได้กำหนดคุณลักษณะของนักวิจัยไว้ว่า นักวิจัยที่ดีต้องมีความสามารถวิเคราะห์ข้อมูลคือ สามารถคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการได้เหมาะสมรวดเร็วและถูกต้องมีความสามารถในการสังเคราะห์ สรุปความคิดให้เป็นข้อยุติ และนำไปใช้อ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง มีความสามารถตรวจสอบวิพากษ์วิจารณ์และคาดคะเนได้ดี ทำงานอย่างเป็นระบบ และวางแผนในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่สำคัญคือ มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ แบบแผนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ สุภางค์ จันทวานิช, 2524 (อ้างถึงใน สุขโขช ปิยะสันต์, 2539: 19) เกี่ยวกับสมรรถภาพที่พึงปรารถนาของนักวิจัยการศึกษาพบว่า นักวิจัยต้องมีความรู้ในเรื่องต่างๆ คือ ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่จะวิจัย และ ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัยซึ่ง นิภา ศรีไพโรจน์ (2541: 1-3) กล่าวว่า ความรู้ทางการวิจัย หมายถึง ความรู้ที่ผู้วิจัยต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการมองปัญหาการวิจัย การวางแผนดำเนินการ การใช้สถิติ และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เกษร ภูณาใหม่ (2549) พบว่า ความรู้รูปแบบการวิจัยและวางแผนวิจัยได้ ของครูผู้สอนที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ส่วน นภาพร สิงห์ทัต (2531: 74-75) ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

พบว่า สมรรถภาพทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถภาพเกี่ยวกับความรู้การวิจัยในชั้นเรียน

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ประกอบด้วย
  - 1) ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของการแสวงหาความรู้
  - 2) ความรู้เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
  - 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการวิจัยจุดมุ่งหมาย การวิจัยและลักษณะของการวิจัย คุณสมบัติและลักษณะนักวิจัยจรรยาบรรณนักวิจัย
2. ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วย
  - 1) ความรู้ความสามารถอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการวิจัย
  - 2) ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดปัญหาในการวิจัย
  - 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ หรือสมมติฐานในการวิจัยได้
  - 4) ระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยได้
  - 5) ความรู้ความสามารถในการเขียนเค้าโครงการวิจัยได้
  - 6) ความรู้ในแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยได้
3. ความรู้ความสามารถในการออกแบบวิจัย
  - 1) ความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการวิจัยประเภทต่าง ๆ
  - 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้การวิจัยขาดความเที่ยงตรงภายในและความเที่ยงตรงภายนอก
  - 3) ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการควบคุมตัวแปร
  - 4) การเลือกและออกแบบวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหาที่จะวิจัย
4. ความรู้ความสามารถในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
  - 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 2) ความรู้ในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบต่างๆ
  - 3) ความสามารถในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม
5. ความรู้ความสามารถในการเลือกหรือพัฒนาเทคนิคและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ความรู้ในหลักการทั่วไปในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
  - 2) ความรู้ความสามารถในการตรวจสอบ และหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยชนิดต่าง ๆ
  - 3) การเลือกเครื่องมือชนิดต่างๆ ได้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
6. ความรู้ความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย

- 1) ความรู้ในบทบาทของสถิติในการวิจัย
- 2) ความรู้ในข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
- 3) ความสามารถในการเลือกใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

7. ความรู้ความสามารถในการอ่านและการเขียนรายงานการวิจัย
- 1) ความรู้ความสามารถในการอธิบายส่วนต่างๆ ของรายงานการวิจัยได้
  - 2) ความสามารถเข้าใจความแตกต่างระหว่างเค้าโครงการวิจัยและการรายงานวิจัย
  - 3) ความรู้ความสามารถในการเขียนเผยแพร่งานวิจัย
  - 4) ความรู้ความสามารถในการอ่านรายงานการวิจัยทางการศึกษา

นอกจากนี้ ดร.ณิ อาจปรุ (2543) วิจัยเรื่อง ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับเรื่องแนวทางในการเขียนรายงานการวิจัย กระบวนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา หลักการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล และความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล และครูผู้สอนมีความต้องการความรู้ด้านสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และ สุภโชค ปิยะสันต์ (2539: 26) กล่าวว่า บุคลากรขาดความรู้ด้านการวิจัย บุคลากรที่ความรู้ด้านการวิจัยไม่กล้าทำวิจัยมองตนเองว่าไม่มีความสามารถ

สรุปว่า ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ความสามารถของครู ทางด้านหลักการแนวคิด และวิธีการการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.4.1.6 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะนี้ หมายถึง ความรู้ลึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดง

พฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม เชดส์ค็อก โฆวาลินซ์, 2522 (อ้างใน อมรา นาวารวงศ์, 2538: 20) ทศนคติเป็นปัจจัยทางจิตลักษณะที่สำคัญและได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทศนคติสามารถเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมได้แม่นยำกว่าจิตลักษณะอื่นๆ เพียงแค่รู้ว่าเรามีทศนคติอย่างไรก็สามารถสรุปพฤติกรรมต่างๆของเขาได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2529)

2.4.1.6 แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจเป็นจิตลักษณะที่กำหนดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งรวมถึงเป็นปัจจัยในการทำวิจัยของครูด้วย (เกษร กุณาใหม่, 2548: 17) การจูงใจมีลักษณะเป็นนามธรรมเป็นวิธีการที่จะนำพฤติกรรมของบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ พฤติกรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องมีแรงจูงใจ (ศรีเวียง เชียงแรง, 2546: 19) กล่าวถึง (อมรา นาวารวงศ์, 2538: 26) บุคคลทุกคนปรารถนาจะทำงานให้ดีกว่าเสมอ โดยมีผลแห่งความสำเร็จตามเป้าหมายเป็นแรงจูงใจที่ต้องฝึกหัดเพราะมิใช่ทำอะไรได้แต่กำเนิด โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้อย่างเต็มใจ ประกอบด้วยปัจจัย 2 ชนิด คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในงาน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ ทำให้เกิดความสุขและเกิดความพึงพอใจในงาน ปัจจัยนี้มี 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) ความสำเร็จของงาน
- 2) การได้รับการยอมรับนับถือ
- 3) ลักษณะของงาน
- 4) ความรับผิดชอบ
- 5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานทำหน้าที่ ทำให้ครูมีความสุข และมีความพึงพอใจในการทำงานเมื่อได้รับการตอบสนองปัจจัยชนิดนี้ อย่างเพียงพอ ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ คือ

- 1) เงินเดือนค่าจ้าง
- 2) โอกาสได้รับความก้าวหน้า
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 4) ฐานะของอาชีพ
- 5) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

- 6) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 7) การปกครองบังคับบัญชา
- 8) นโยบายการบริหารงานของหน่วยงาน
- 9) สภาพการทำงาน
- 10) ความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 11) ความมั่นคงในงาน

เช่นเดียวกับ ทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน ของมาสโลว์ (Maslow, 1970) กล่าวถึงแรงจูงใจของมนุษย์นั้นเกิดจากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มี 5 ระดับ คือ

- 1) ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา
- 2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
- 3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
- 4) ความต้องการการได้รับการยอมรับนับถือ
- 5) ความต้องการให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิต

มนุษย์ทุกคนจะตัดสินใจ ค่านิยมที่มีความสำคัญมากสำหรับตนเอง ทฤษฎีของมาสโลว์อธิบายถึงค่านิยมของมนุษย์ อาทิ เงิน และความสำคัญของแต่ละบุคคล เฮอร์เชเบิร์กได้พบว่า ค่านิยมตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนั้นจะเป็นแรงจูงใจที่ได้ดีกว่าค่านิยมภายนอก และค่านิยมของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันเพราะทุกคนมีความแตกต่างอยู่ในตัว ซึ่งสอดคล้องกับ บุญยาพร นิยมพลอย (2544) วิจัยเรื่อง ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนได้แก่ ความต้องการพัฒนา นักเรียน ความต้องการพัฒนาตนเอง การมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยมีความประทับใจในการสอนของครูในอดีต การส่งเสริมประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความภาคภูมิใจในผลงาน การได้รับการส่งเสริมจากบุคคลต่าง ๆ จากงานวิจัยของ วรรณา เคนขจรเกียรติ (2543) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การพัฒนาการเรียนการสอน การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ความต้องการมีที่ปรึกษา

2.4.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยภายนอกที่สำคัญยิ่งต่อการทำวิจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย และการสนับสนุน ภาระงาน/เวลา ดังนี้

2.4.2.1 นโยบายและการสนับสนุน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อการผลิตงานวิจัย เพราะปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมสร้างเสริมบรรยากาศการวิจัยในหน่วยงานหรือสถาบัน โดยปัจจัยด้านนี้ ได้แก่ ทุนอุดหนุนวิจัย อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน เวลา สมาธิในการทำงาน (พัทยา สายหู, 2520) ซึ่งสอดคล้องกับ สุนันท์ ปันทพทา (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ได้แก่ แหล่งค้นคว้าข้อมูล เงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย การสนับสนุนจากหน่วยงาน ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เวลาสำหรับทำวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับ ในทำนองเดียวกัน การศึกษาอุปสรรคการวิจัยในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีอุปสรรคอันเนื่องมาจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ระบบการทำงานของมหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้ทำงานวิจัย การขาดบรรยากาศทางวิชาการที่ชักจูงและส่งเสริมให้อาจารย์อยากทำวิจัย ความล่าช้าในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารการวิจัย ขาดแรงสนับสนุนจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย เงินอุดหนุนเพื่อการวิจัย เอกสารรายงานต่าง ๆ อยู่พร้อมในห้องสมุดก็เป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง (อัจฉรา พันธุ์อำไพ, 2520) เช่นเดียวกับ บุญมี ประพะวะ (2541) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานอยู่ในระดับมาก และ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัย ไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดและประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนแตกต่างกัน

สุภาวศ์ จันทวานิช (2524: 22) กล่าวว่า หน่วยงานที่มีประสิทธิภาพต้องมีโครงสร้างที่ทำให้ปัจจัยป้อนเข้า ได้แก่ ศูนย์ข้อมูลพื้นฐานที่ดี สามารถข้อมูลมาใช้ได้ มีเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีคณะผู้วิจัยที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย และมีทุนสนับสนุนสำหรับการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา กองคำ (2541) ได้ศึกษา สภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีนโยบายส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน โดยบุคลากรมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยจากการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และ ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการให้ขวัญและกำลังใจ นอกจากนี้ แบล็คเบิร์น และคณะ (Blackburn, et al, 1991 : 385-412) ได้ศึกษา กิจกรรมการทำงานด้านการวิจัยการเรียนการสอนและการให้บริการทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัย พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนเงินทุนมีความสัมพันธ์กับผลการผลิตทางการวิจัย

ปัญหาของครู คือ มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูพัฒนาการเรียนการสอน โดยการสังเกต สภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่ครูนำมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน ส่วนวิธีการที่ครูใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนคือวิธีการวิจัยเชิงทดลอง และ ครูแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมากปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านงบประมาณ พบว่า ครูใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย โรงเรียนส่วนมากมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครู และแหล่งข้อมูลที่ครูศึกษาเพื่อการทำวิจัยนั้นส่วนมากศึกษาจากตำราทางวิชาการ เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้อง ส่วนปัญหาและความต้องการโรงเรียนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2 อันดับแรกคือ การดำเนินการวิจัย วัสดุอุปกรณ์ และ โดยผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วน ศุภโชค ปิยะสันต์ (2539: 26) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย ของครู คือ ผู้วิจัย ระบบการบริหารและโครงสร้างของหน่วยงาน บุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องวัสดุอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เงินทุนในการดำเนินงาน แหล่งค้นคว้าเอกสารตำรา และอุปสรรคของการไม่ทำวิจัย คือ ขาดการสนับสนุนด้านทุน และได้รับค่าตอบแทนน้อย ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก และวัสดุในการดำเนินการวิจัย ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารมีอุปสรรคในการเสนอขออนุมัติ เช่นเดียวกันกับ (วิไลวรรณ จันทิพย์: 2552) กล่าวว่า ปัจจัยที่จำจน ได้แก่ นโยบายและการบริหารงาน การควบคุมบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการอื่น ๆ และ สภาพการทำงาน มีค่าอิทธิพลเท่ากันที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ เคนเนท (Kenneth, 1992) ได้ศึกษาการพัฒนาครูนักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือ พบว่าถึงความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยของครู คือ การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารที่มีความสำคัญยิ่งต่อความพยายามทำงานวิจัยของครู การวิจัยที่เป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล

2.4.2.2 ภาระงานและเวลา การทำวิจัยเป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้ามาก จึงทำให้มีปัญหสำหรับครูในเรื่องเวลาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากมีภารกิจหลักในการสอนและยังมีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้ปฏิบัติในแต่ละวันและภาระงาน

อื่นๆ ซึ่งวาโร เฟ็งสวัสดี (2546: 6) กล่าวว่า เนื่องจากครูมีภาระงานในแต่ละวันมาก ทั้งทางด้านการเรียนการสอนและงานอื่น ๆ ทำให้ไม่มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532: 70-71) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีสาเหตุที่ไม่อยากทำวิจัยมาจาก ปัญหาเรื่องการไม่มีเวลา เวลาไม่พอ ไม่เอื้อต่อการทำวิจัยเพราะมีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก เช่นเดียวกับ สุวิมล ว่องวานิช (2555: 5-6) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล (2538: 35) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัยแต่ละเรื่องต้องใช้เวลามาก ตั้งแต่เลือกหัวข้อเรื่องหรือปัญหาการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงาน ส่วน จินดารัตน์ ทาริน (2548) กล่าวว่า ด้านปัจจัยสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน แหล่งข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน เวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โอกาสในการศึกษาอบรม การให้บริการข้อมูลของโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนจากทางโรงเรียนด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาการเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนต่อบุคคลภายนอก

สจิวรรณ ทรรพวสุ (2540: 172) กล่าวว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำวิจัยเพราะ ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการทำวิจัย นอกจากนั้นยังพบว่า ความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจและครอบครัว ก็ทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านเวลา อีกประการหนึ่ง อาจารย์ที่กำลังก่อสร้างตัวมีภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจารย์จึงมีความจำเป็นต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม เพิ่มงานพิเศษ ซึ่งแตกต่างกันไปตามวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้างออกแบบ การเขียนบทความส่งหนังสือพิมพ์ หรือส่งสถานีวิทยุ ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี วารี (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องการมีเวลาในการทำวิจัยอย่างเพียงพอโดยต้องการลดชั่วโมงการสอนและภาระงานอื่น ๆ ให้น้อยลง เช่นเดียวกับ เอเดล (Adele, 1980) ได้ศึกษาเรื่อง ครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกันในการรอบรู้ พบว่า เขตการศึกษาต้องการให้โอกาสครูเข้าร่วมในการวิจัย การวิจัยควรได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนครู และยอมรับบทบาทของกัน และกัน ปัญหาที่ประสบคือ การมี

เวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอนและความไม่สนใจของผู้บริหาร ในทำนองเดียวกัน เคนเนท (Kenneth, 1992) ได้ศึกษา การพัฒนาครุภัณฑ์วิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนีย ตอนเหนือ พบว่า ปัญหาอุปสรรคของงานวิจัยของครู คือ เวลา และทัศนคติ การส่งเสริมงานวิจัยของครู ในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนีย เพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบ และร่วมมือร่วมใจกัน เช่นเดียวกัน บุญยาพร จิมพลอย (2544) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการ ทำวิจัยในชั้นเรียนได้แก่ ครูขาดความรู้ความสามารถในสร้างนวัตกรรมการเรียน ไม่มีเวลาทำวิจัย ในชั้นเรียน และ มีภาระงานที่รับผิดชอบมาก ในทำนองเดียวกัน การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอน จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ สมรรถนะของครูผู้สอน ที่เป็นปัจจัยจูงใจ คือ ความรับผิดชอบต่องาน ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และ ความสำเร็จในหน้าที่การงานมีค่าอิทธิพล (วิไลวรรณ จันทิพย์: 2552) นอกจากนี้ ศุภโชค ปิยะสันต์ (2539: 26) กล่าวว่า ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อ การทำงานวิจัย ของครูนั้น คือ ไม่มีเวลาเนื่องจากงานในหน้าที่เป็นงานที่ปฏิบัติต่อเนื่องเต็มเวลา ไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของการทำวิจัยจึงขาดความสนใจที่จะทำ

สรุปว่า ภาระงาน และเวลางาน หน้าที่และงาน ที่ครูได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร สถานศึกษา หน้าที่การสอน และภาระหน้าที่ทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ

ปัจจัยต่าง ๆ ที่พบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นนี้พบว่าปัจจัยด้าน ลักษณะบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ ความรู้การวิจัยในชั้นเรียน ทัศนคติการวิจัยในชั้นเรียนแรงจูงใจการวิจัยในชั้นเรียน นโยบายกับการสนับสนุนและภาระงานกับเวลางาน เป็นตัวแปร สำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัย ผู้วิจัยจึงคาดว่าปัจจัยต่าง ๆ นี้ เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน จึงได้ศึกษาปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยในบทนี้จะนำเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 1,611 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 (ข้อมูลทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดโดยเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547: 119) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยกว่า 310 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็น 320 คน มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. สสำรวจจำนวนโรงเรียนและประชากร ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 มี 13 อำเภอ มีโรงเรียนทั้งหมด 37 โรงเรียนและมีครู จำนวน 1,611 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 โรงเรียนและจำนวนครู จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู (คน)
เมือง	8	493
ภักดีชุมพล	2	75
แก่งคร้อ	3	141
ภูเขียว	3	190
บ้านเขว้า	1	50
บ้านแท่น	1	70
จัตุรัส	3	100
คอนสวรรค์	4	112
คอนสาร	2	85
หนองบัวแดง	3	117
หนองบัวระเหว	2	55
บำเหน็จณรงค์	3	59
เทพสถิต	2	64
รวม	37	1,611

2. แบ่งประชากร 37 โรงเรียน ออกเป็น 3 กลุ่ม คือครูโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 500 คน โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501-1,000 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,001 คนขึ้นไป ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 โรงเรียนและจำนวนครู จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนครู (คน)
ขนาดเล็ก	16	308
ขนาดกลาง	9	300
ขนาดใหญ่	12	1,003
รวม	37	1,611

จำแนกตามขนาดโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยใช้สัดส่วน

3. กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ตามขนาดของโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 320 คน โดยมีขนาดของโรงเรียน คือ กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ สุ่มโรงเรียนตามขนาด กลุ่มละ 3 โรงเรียน ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30	
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดเล็ก	1. โรงเรียนบ้านค่ายวิทยา	36	35
	2. โรงเรียนกุศตุ้มวิทยา	30	29
	3. โรงเรียนท่ามะไฟหวาน	17	16
	รวม	83	80
ขนาดกลาง	1. โรงเรียนภักดีชุมพลวิทยา	40	34
	2. โรงเรียนนางแคควังชมพู วิทยา รัชมังคลาภิเษก	38	30
	3. โรงเรียนนาหนองทุ่มวิทยา	47	36
	รวม	125	100
ขนาดใหญ่	1. โรงเรียนคอนสวรรค์	74	60
	2. โรงเรียนบ้านเขว้าวิทยายน	53	40
	3. โรงเรียนเจียงทองพิทยาคม	48	40
	รวม	175	140
รวม	9	383	320

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ
 ตอนที่ 2 ปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่

3.2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบ ถูก หรือ ผิด ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงต่อข้อความ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน ผู้ตอบได้คะแนนอยู่ระหว่าง 0-25 คะแนน โดยผู้วิจัยได้จัดกลุ่มเป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยใช้ช่วงคะแนน (Range) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}} \\ &= \frac{25}{3} \\ &= 8.33 \end{aligned}$$

คะแนนระหว่าง 18 – 25 หมายถึง มีความรู้ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง
 คะแนนระหว่าง 9 – 17 หมายถึง มีความรู้ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนระหว่าง 0 – 8 หมายถึง มีความรู้ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ

แต่เนื่องจาก การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ พบว่า ไม่มีความรู้อยู่ในระดับต่ำจึงปรับความรู้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับน้อย ดังนี้

คะแนนระหว่าง	18 – 25	มีความรู้ระดับมาก
คะแนนระหว่าง	0 - 17	มีความรู้ระดับน้อย

3.2.2 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ได้แก่ ทักษะคิด แรงจูงใจ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน ภาระงาน/เวลา ที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งได้ดังนี้

ข้อความทางบวก มีการตรวจให้คะแนนดังนี้	
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1
น้อย	ให้คะแนน 2

ปานกลาง	ให้คะแนน	3
มาก	ให้คะแนน	4
มากที่สุด	ให้คะแนน	5

ข้อความทางลบ มีการตรวจให้คะแนนดังนี้		
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5
น้อย	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
มาก	ให้คะแนน	2
มากที่สุด	ให้คะแนน	1

ตอนที่ 3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน (ปรับจากแบบประเมินสมรรถนะครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งได้ดังนี้

น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1
น้อย	ให้คะแนน	2
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
มาก	ให้คะแนน	4
มากที่สุด	ให้คะแนน	5

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยตาม
นิยามศัพท์

3. กำหนดประเด็นคำถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไข

5. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity)

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) (ภาคผนวก ข) กับครูที่มีคุณลักษณะ
ใกล้เคียงกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา ที่ไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความ
เชื่อมั่นโดยหาค่า KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (พิชิต ฤทธิรัฐ, 2547: 247) ในส่วนของ
แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.93
แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ได้ค่าความ
เชื่อมั่น ภาพรวมเท่ากับ = .949 โดยแต่ละตอนได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

- ปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน	=	.782
- ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน	=	.772
- ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน	=	.797
- ปัจจัยด้านภาระงาน/เวลางาน	=	.788
- ปัจจัยด้านสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน	=	.957

7. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับ
สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไปยังผู้บริหาร
โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งทางไปรษณีย์และบางส่วนเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดและทำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ไปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติพื้นฐานคือความถี่ ค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครู ใช้ค่าร้อยละ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการแปลผลข้อมูลค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ตามช่วงค่าเฉลี่ย (เชาว์ อินโย, 2543: 292) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) โดยใช้เกณฑ์การอธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (Correlation Coefficient) เป็นตัวกำหนด ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ Borg เพื่อให้แปลความหมายได้ตรงกัน ดังนี้ (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์, 2555: 104)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

คำบรรยาย

สูงกว่า 0.85

มีความสัมพันธ์สูงมาก

0.65 - 0.85

มีความสัมพันธ์สูง

0.35 - 0.64

มีความสัมพันธ์ปานกลาง

0.20 - 0.34

มีความสัมพันธ์ต่ำ

ต่ำกว่า 0.20

มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับชั้นที่ทำการสอน จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำ

4.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.2.1 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล

4.2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

4.3 ตอนที่ 3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

4.4 ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับชั้นที่ทำการสอน จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวนทั้งสิ้น 320 คน พบว่า มากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.81 เป็นเพศชาย ร้อยละ 42.19 ครูส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.12 กว่าหนึ่งในสาม มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี (38.43%) โดยครูเกือบหนึ่งในสามมีตำแหน่งครูผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 31.25 ครึ่งหนึ่งเป็นครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) (50.94%) และจำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำในระยะเวลา 3 ปี พบว่า ไม่มีผลงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 35.31 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

(n=320)		
ข้อมูลพื้นฐาน/ทั่วไป	จำนวนครู (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	135	42.19
หญิง	185	57.81
รวม	320	100.00
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	266	83.12
สูงกว่าปริญญาตรี	54	16.88
รวม	320	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	123	38.43
5 – 10 ปี	78	24.38
11 – 15 ปี	20	6.25
16 – 20 ปี	28	8.75
มากกว่า 20 ปี	71	22.19
รวม	320	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ		
ครูผู้ช่วย	100	31.25
ครูชำนาญการ	87	27.19
ครูชำนาญการพิเศษ	77	24.06
ครูเชี่ยวชาญ	56	17.50
รวม	320	100.00
ระดับชั้นที่สอน		
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – 3)	163	50.94
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – 6)	157	49.06
รวม	320	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 (ต่อ)

(n=320)		
ข้อมูลพื้นฐาน/ทั่วไป	จำนวนครู (คน)	ร้อยละ
จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำในระยะเวลา 3 ปี		
ไม่มีผลงานวิจัย	113	35.31
มีผลงานวิจัย 1 เรื่อง	86	26.88
มีผลงานวิจัย 2 เรื่อง	74	23.12
มีผลงานวิจัย 3 เรื่อง	38	11.88
มีผลงานวิจัย 4 เรื่อง	7	2.19
มีผลงานวิจัย 5 เรื่อง	2	0.62
รวม	320	100.00

4.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

4.2.1 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล

4.2.1.1 ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ประเด็นความรู้ของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูมีความรู้มาก และสามารถตอบถูก ร้อยละ 100 คือ ประเด็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้พัฒนาขึ้น ประเด็นจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน คือการพัฒนาผู้เรียน ประเด็น IOC. (Index of Item-objective Congruence) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยอิงค่าสถิติของแบบสอบถาม/แบบทดสอบ ส่วนประเด็นความรู้ที่ครูตอบถูกน้อยที่สุดสามอันดับสุดท้ายได้แก่ ประเด็นการตั้งความมุ่งหมายการวิจัยเป็นการคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล (69.69%) ประเด็นการอภิปรายผลเป็นการตรวจสอบว่าผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับการวิจัยหรือทฤษฎีหรือไม่อย่างไร (69.38%) ประเด็นความสำคัญของปัญหาคือส่วน ที่แสดงให้เห็นว่าควรทำวิจัยหรือไม่ (66.25%) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ถูก	ผิด
1.	การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้พัฒนาขึ้น	320 (100.00%)	0 (0.00%)
2.	จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียนคือการพัฒนาผู้เรียน	320 (100.00%)	0 (0.00%)
3.	IOC. (Index of Item-objective Congruence) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยอิงค่าสถิติของแบบสอบถาม/แบบทดสอบ	320 (100.00%)	0 (0.00%)
4.	ความเที่ยงตรงเป็นการหาคุณภาพของแบบทดสอบ	314 (98.13%)	6 (1.88%)
5.	จุดเริ่มต้นการวิจัยในชั้นเรียนกำหนดจากสภาพปัญหาหรือข้อข้องใจในการเรียนการสอนที่ครูพบ	313 (97.81%)	7 (2.19%)
6.	การวิจัยเชิงปฏิบัติการจัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียน	308 (96.25%)	12 (3.75%)
7.	กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษา	308 (96.25%)	12 (3.75%)
8.	การวิจัยเชิงประเมินเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน ใช้เวลาน้อย	308 (96.25%)	12 (3.75%)
9.	กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนต้อง มีการพินิจพิจารณา ทบทวน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองปฏิบัติ	305 (95.31%)	15 (4.69%)
10.	การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนควรเขียนตามระเบียบวิธีวิจัย	305 (95.31%)	15 (4.69%)
11.	การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการในการค้นหาความจริง เพื่อไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน	303 (94.69%)	17 (5.31%)
12.	ปัญหาของงานวิจัยเริ่มต้นจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่น	300 (93.75%)	20 (6.25%)

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ถูก	ผิด
13.	นวัตกรรมไม่ใช่เครื่องมือในการวิจัย	300 (93.75%)	20 (6.25%)
14.	การวิจัยในชั้นเรียนผู้ดำเนินการวิจัย ทำโดยครูผู้สอนหรือคณะครู ร่วมกัน	295 (92.19%)	25 (7.81%)
15.	การแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กนักเรียนไม่จัดเป็นวิจัยในชั้นเรียน	295 (92.19%)	25 (7.81%)
16.	ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการวิจัยทั้งหมด	293 (91.56%)	27 (8.44%)
17.	การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง สามารถทำได้ตามที่นักวิจัยสะดวก	283 (88.44%)	37 (11.56%)
18.	การวิจัยที่ค้ำต้องเน้นสถิติขั้นสูง	264 (82.50%)	56 (17.50%)
19.	การวิจัยในชั้นเรียนอาจจะมีหรือไม่มีสมมุติฐานการวิจัยก็ได้	258 (80.63%)	62 (19.38%)
20.	สิ่งสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนคือ การทำงานร่วมกันของครู และนักเรียน	256 (80.00%)	64 (20.00%)
21.	การประเมินตัดสินผู้เรียนเป็นจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	246 (76.88%)	74 (23.13%)
22.	รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ต้องเป็นการวิจัยเชิงทดลอง เท่านั้น	239 (74.69%)	81 (25.31%)
23.	การตั้งความมุ่งหมายการวิจัยเป็นการคาดคะเนคำตอบของการวิจัย อย่างมีเหตุผล	223 (69.69%)	97 (30.31%)
24.	การอภิปรายผลเป็นการตรวจสอบว่าผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้อง กับการวิจัย/หรือทฤษฎีหรือไม่อย่างไร	222 (69.38%)	98 (30.62%)
25.	ความสำคัญของปัญหาคือส่วนที่แสดงให้เห็นว่าควรทำวิจัยหรือไม่	212 (66.25%)	108 (33.75%)

เมื่อแบ่งกลุ่มระดับความรู้เป็น 2 ระดับคือ ระดับมาก (18–25 คะแนน) ระดับน้อย (0–17 คะแนน) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 96.88 มีความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

คะแนนความรู้	จำนวนครู	ร้อยละ	ความหมาย
18 - 25	310	96.88	มาก
0 - 17	10	3.12	น้อย
รวม	320	100.00	

4.2.1.2 ด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ครูมีความความคิดเห็นต่อบริการด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าการวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.55) และการวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของครูให้ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ส่วนประเด็นทัศนคติที่ครูมีอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องอาศัยผลการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.74) การทำวิจัยทำให้เสียเวลาในการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.39$, S.D. = 0.98) และการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.32$, S.D. = 0.94) แสดงให้เห็นว่าครูเองยังเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยาก และไม่เสียเวลาในการสอน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับที่	ปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	การวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น	4.59	0.52	มากที่สุด
2.	ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.59	0.55	มากที่สุด
3.	การวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของคุณให้ดีขึ้น	4.56	0.55	มากที่สุด
4.	การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	4.53	0.57	มากที่สุด
5.	การวิจัยเป็นการแสวงหา นวัตกรรมในการเรียนการสอน	4.29	0.67	มาก
6.	การวิจัยทำให้เกิดความภาคภูมิใจและศรัทธาในอาชีพครู	4.19	0.81	มาก
*7.	การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก	3.13	0.48	ปานกลาง
*8.	ครูทำงานวิจัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งและเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น	2.99	1.07	ปานกลาง
*9.	ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องอาศัยผลการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.76	0.74	ปานกลาง
*10.	การทำวิจัยทำให้เสียเวลาในการสอน	2.39	0.98	น้อย
*11.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มภาระงานให้แก่ครู	2.32	0.94	น้อย
	รวม	3.67	0.36	มาก

* ข้อความทางลบ

4.2.1.3 ด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 30 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อบริการด้านแรงจูงใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด สูงสุดสามลำดับแรก คือ ประเด็นการวิจัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคุณ ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.64) รองลงมา ประเด็นการทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของคุณให้ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.58) และประเด็นการวิจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.57) ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยอยู่ในระดับปานกลาง สามลำดับท้าย คือ ประเด็นการวิจัยทำให้ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.62)

ประเด็นการทำงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ($\bar{x}=2.68$, S.D. = 0.57) และประเด็นการทำงานวิจัยทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x}=2.60$, S.D. = 0.67) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับที่	ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	การวิจัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครู	4.61	0.64	มากที่สุด
2.	การทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของครูให้ดีขึ้น	4.55	0.58	มากที่สุด
3.	การวิจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	4.54	0.57	มากที่สุด
4.	การวิจัยทำให้ค้นพบเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ	4.50	0.61	มาก
5.	การวิจัยทำให้พัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	4.47	0.66	มาก
6.	การทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นนโยบายของสถานศึกษา	4.12	0.97	มาก
7.	การวิจัยในชั้นเรียนทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	3.93	0.62	มาก
8.	การวิจัยทำให้ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ	2.99	0.62	ปานกลาง
9.	การทำงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น	2.68	0.57	ปานกลาง
10.	การทำงานวิจัยทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน	2.60	0.67	ปานกลาง
	รวม	3.90	0.34	มาก

4.2.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

4.2.2.1 ด้านนโยบายและการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.49) โดยครูเห็นว่าโรงเรียนมีนโยบาย และให้การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูออกไปค้นคว้าข้อมูลในการทำวิจัยนอกสถานศึกษา อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.60) รองลงมา คือประเด็นผู้บริหารควรให้คำปรึกษาและกำลังใจในการปฏิบัติ การทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.62) และประเด็นสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณให้การทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับที่	ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูออกไปค้นคว้าข้อมูลในการทำวิจัยนอกสถานศึกษา	4.59	0.60	มากที่สุด
2.	ผู้บริหารควรให้คำปรึกษาและกำลังใจในการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.56	0.62	มากที่สุด
3.	สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณให้การทำวิจัยในชั้นเรียน	4.55	0.63	มากที่สุด
4.	สถานศึกษามีนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	4.54	0.65	มากที่สุด
5.	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.53	0.64	มากที่สุด
6.	สถานศึกษาควรจัดฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของครูด้านการวิจัย	4.52	0.62	มากที่สุด
7.	สถานศึกษาควรจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.51	0.64	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.49	มากที่สุด

4.2.2.2 ด้านภาระงานและเวลาดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านภาระงานและเวลาดำเนินงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านภาระงานและเวลาดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สถานศึกษาควรจัดแบ่งเวลาให้กับครูสำหรับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.59) รองลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.83) และครูมีภาระงานอื่นแต่สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านภาระงานและเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ลำดับที่	ปัจจัยด้านภาระงานและเวลา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	สถานศึกษาควรจัดแบ่งเวลาให้กับครูสำหรับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	4.60	0.59	มากที่สุด
2.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู	4.14	0.83	มาก
3.	ครูมีภาระงานอื่นแต่สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้	4.04	0.86	มาก
4.	มีเวลาไม่เพียงพอในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.98	0.96	มาก
5.	ครูมีภาระงาน ชุกรการ และอื่นๆนอกเหนือจากงานสอน	3.89	0.77	มาก
6.	ครูมีภาระงานในการสอนมาก	3.85	0.83	มาก
7.	ครูมีภาระทางครอบครัวไม่สามารถใช้เวลาหลังเลิกเรียนทำวิจัยในชั้นเรียนได้	3.58	0.94	มาก
รวม		4.01	0.53	มาก

4.3 ตอนที่ 3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ครูมีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมรรถนะที่ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่นๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้ ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.56) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.61) สามารถวางแผนและดำเนินงานตามแผนงานวิจัยได้ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.57) และสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 30

ลำดับที่	สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษา อื่นๆที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้	4.57	0.56	มากที่สุด
2.	สามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา/แก้ปัญหาในชั้น เรียนได้	4.55	0.61	มากที่สุด
3.	สามารถวางแผนและดำเนินงานตามแผนงานวิจัยได้	4.53	0.57	มากที่สุด
4.	สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ ของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ	4.53	0.55	มากที่สุด
5.	สามารถสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลได้เหมาะสมกับปัญหา หรือเรื่องที่ วิจัย	4.48	0.6	มาก
6.	สามารถสรุปอภิปรายผลการวิจัยได้สมบูรณ์	4.45	0.6	มาก
7.	สามารถเลือกใช้ สถิติได้เหมาะสมกับรูปแบบการวิจัย	4.44	0.63	มาก
8.	สามารถจัดทำแผนการวิจัยและดำเนินกระบวนการวิจัย อย่างเป็นระบบตามแผนดำเนินการวิจัยที่กำหนดไว้	4.44	0.61	มาก
9.	สามารถออกแบบวิธีการวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหา	4.40	0.6	มาก
10.	สามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลได้ถูกต้อง	4.38	0.62	มาก
11.	สามารถศึกษารวบรวม แนวคิดทฤษฎีและวิธีการแก้ไข ปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนได้	4.36	0.62	มาก
12.	สามารถสังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนได้	4.35	0.58	มาก
13.	สามารถสำรวจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้น เรียนเพื่อวางแผนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.30	0.56	มาก
	รวม	4.45	0.38	มาก

4.4 ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำการวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้ การทำการวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำการวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ถึงแม้ครูจะมีความรู้ ทักษะและแรงจูงใจ จะน้อยหรือมากไม่มีผลต่อสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จึงไม่ยอมรับสมมติฐานในข้อนี้ ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ปัจจัย	สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน		ความสัมพันธ์
	r	p	
ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน	-.051	.364	ไม่มีความสัมพันธ์กันทางลบ
ทักษะการทำการวิจัยในชั้นเรียน	-.065	.244	ไม่มีความสัมพันธ์กันทางลบ
แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน	.081	.148	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

* $p < 0.05$

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน และภาระงาน/เวลา งาน มีความสัมพันธ์ กับ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน และภาระงาน/เวลา งาน กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า นโยบายและการสนับสนุน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .204$) กล่าวคือ ครูเห็นว่า นโยบายและการสนับสนุนที่ดีของโรงเรียน จะส่งผลให้ครูมีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น ส่วนภาระงาน/เวลา งาน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .120$) กล่าวคือ ถ้าครูมีภาระงาน/เวลา งาน ที่เหมาะสมจะส่งผลให้ครูมีสมรรถนะการทำวิจัยใน

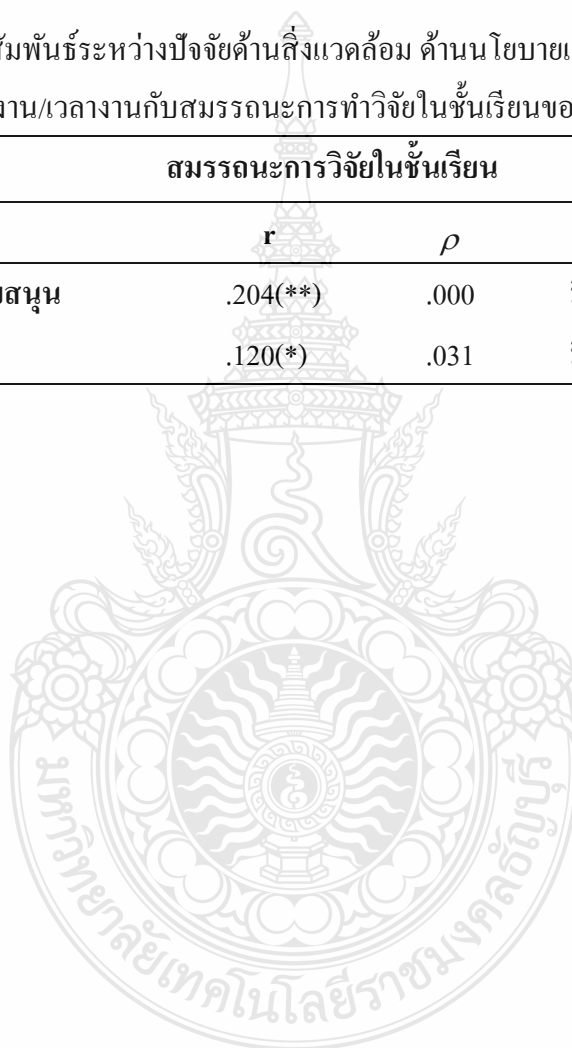
ชั้นเรียนสูงขึ้น และเมื่อดูความสัมพันธ์ภายในปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยด้านภาระงานและเวลาในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือถ้าโรงเรียนมีนโยบาย และการสนับสนุนที่ดีจะส่งผลทำให้ภาระงาน และ เวลาของครูมีความเหมาะสมในการทำวิจัยในชั้นเรียน สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ยอมรับสมมติฐานที่ 2 ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบายและการสนับสนุนและภาระงาน/เวลางานกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			
ปัจจัย	r	p	ความหมาย
นโยบายและการสนับสนุน	.204(**)	.000	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ
ภาระงาน/เวลางาน	.120(*)	.031	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จำนวน 320 คน

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และ ตอนที่ 3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

5.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติ คือ ความถี่ และร้อยละ ข้อมูลปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้าน

สิ่งแวดลอม กับ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

5.3 สรุปผลการวิจัย

5.3.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 มากกว่าครึ่งเป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.81 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.19 ครูส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.12 จำนวนครูกว่าหนึ่งในสามมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.44 โดยครูกว่าหนึ่งในสามมีตำแหน่งครูผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 31.25 ครึ่งหนึ่งของครูสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1- 3) (50.94%) และจำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ทำในระยะเวลา 3 ปี พบว่า กว่าหนึ่งในสามไม่มีผลงานวิจัย (35.31%)

5.3.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 สรุปได้ดังนี้

1) ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีความรู้อยู่ในระดับมาก (96.88%) ส่วนประเด็นความรู้ของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูมีความรู้มากและสามารถตอบถูก ร้อยละ 100 คือ ประเด็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้พัฒนาขึ้น ประเด็นจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียนคือ การพัฒนาผู้เรียน ประเด็น IOC. (Index of Item-objective Congruence) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยอิงค่าสถิติของแบบสอบถาม/แบบทดสอบ ส่วนประเด็นความรู้ที่ครูตอบถูกน้อยที่สุดสามอันดับสุดท้ายได้แก่ ประเด็นการตั้งความมุ่งหมายการวิจัยเป็นการคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล (69.69%) ประเด็นการอภิปรายผลเป็นการตรวจสอบว่า ผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับการวิจัย/หรือทฤษฎีหรือไม่อย่างไร (69.38%) ประเด็นความสำคัญของปัญหาคือส่วนที่แสดงให้เห็นว่าควรทำวิจัยหรือไม่ (66.25%)

2) ด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.66, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า การวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.59, S.D. = 0.52) รองลงมาได้แก่ ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ($\bar{x}$ = 4.59, S.D. = 0.55) และการวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูให้ดีขึ้น ($\bar{x}$ = 4.56, S.D. = 0.55) ตามลำดับ ส่วนทัศนคติที่ครูยังมีอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้

โดยไม่ต้องอาศัยผลการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=2.76, S.D.=0.74$) การทำวิจัยทำให้เสียเวลาในการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.39, S.D.=0.98$) และการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก ($\bar{x}=2.32, S.D.=0.94$)

3) **ด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน** พบว่า แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90, S.D.=0.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้ครูทำวิจัยระดับมากที่สุด สูงสุดสามลำดับแรก คือ ประเด็นการวิจัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครู ($\bar{x}=4.61, S.D.=0.64$) รองลงมา ประเด็นการทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของครูให้ดีขึ้น ($\bar{x}=4.55, S.D.=0.58$) และประเด็นการวิจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ($\bar{x}=4.54, S.D.=0.57$) ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยอยู่ในระดับปานกลางสามลำดับสุดท้าย คือ ประเด็นการวิจัยทำให้ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{x}=2.99, S.D.=0.62$) ประเด็นการทำงานวิจัย ในชั้นเรียนทำให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ($\bar{x}=2.68, S.D.=0.57$) และประเด็นการทำงานวิจัยทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x}=2.60, S.D.=0.67$)

4) **ด้านนโยบายและการสนับสนุน** พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อนโยบายและการสนับสนุน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.54, S.D.=0.49$) โดยครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีนโยบาย และให้การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูออกไปค้นคว้าข้อมูลในการทำวิจัยนอกสถานศึกษา อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{x}=4.59, S.D.=0.60$) รองลงมา คือ ประเด็นผู้บริหารควรให้คำปรึกษาและกำลังใจในการปฏิบัติการ ทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=4.56, S.D.=0.62$) และประเด็นสถานศึกษาสนับสนุน งบประมาณให้การทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=4.55, S.D.=0.63$) ตามลำดับ

5) **ด้านภาระงาน/เวลางาน** พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อภาระงานและเวลางาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01, S.D.=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุดในเรื่องสถานศึกษาควรจัดแบ่งเวลาให้กับครูสำหรับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x}=4.60, S.D.=0.59$) รองลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู ($\bar{x}=4.14, S.D.=0.83$) และครูมีภาระงานอื่นแต่สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ ($\bar{x}=4.04, S.D.=0.86$) ตามลำดับ

6) **สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน** พบว่า มีสมรรถนะอยู่ในภาพรวมระดับมาก ($\bar{x}=4.45, S.D.=0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมรรถนะที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ครูสามารถ นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่นๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้ ($\bar{x}=4.57, S.D.=0.56$) ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ ($\bar{x}=4.55, S.D.=0.61$)

ครูสามารถวางแผนและดำเนินงานตามแผนงานวิจัยได้ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.57) ครูสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

5.2.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และ แรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู กล่าวคือ ถึงแม้ครูจะมีความรู้ ทักษะ และแรงจูงใจ จะน้อยหรือมากไม่มีผลต่อสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า นโยบายและการสนับสนุน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .204$) กล่าวคือ ครูเห็นว่า นโยบายและการสนับสนุนที่ดี จะส่งผลให้ครูมีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น ส่วน ภาระงาน/เวลางาน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .120$) กล่าวคือ ครูเห็นว่าภาระงาน/เวลางานที่เหมาะสม มีส่วนทำให้ครูมีเวลาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น และเมื่อดูความสัมพันธ์ภายในปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านภาระงานและเวลาในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 อภิปรายผล

จากการวิจัยปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและการสนับสนุน และภาระงาน/เวลางาน มีประเด็นที่ค้นพบควรแก่การอภิปรายผล ดังนี้

ด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้พัฒนาขึ้น จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียนคือการพัฒนาผู้เรียน และ IOC. (Index of Item-objective Congruence) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยอิงค่าสถิติของแบบสอบถาม/แบบทดสอบ มีผู้ตอบถูกมากที่สุด เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้เมื่อดูความสัมพันธ์

ภายในปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับทุกปัจจัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกษร กุณาใหม่ (2549) ที่พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับการมีความรู้รูปแบบการวิจัยและวางแผนวิจัยได้ของครูผู้สอนที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนใน โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน พบว่ามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนครูผู้สอนที่ไม่ทำการวิจัยในชั้นเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรที่เหลือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะปัจจุบัน แต่ละโรงเรียนมีการพัฒนาศักยภาพของครู โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แต่เนื่องจากครูมีภาระรับผิดชอบกับการสอนมาก ซึ่งทำให้ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน

ด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า การวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และการวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูให้ดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านทัศนคติกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้เมื่อดูความสัมพันธ์ภายในปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับทุกปัจจัย ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญมี ปะพะวะ (2541) ที่พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา มีผลต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานอยู่ในระดับมาก และ ผู้บริหาร โรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัย โดยภาพรวมและรายได้ไม่แตกต่างกัน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดและประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนแตกต่างกัน ในทำนองเดียวกัน บุญยาพร ฉิมพลอย (2544) วิจัยเรื่อง ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนได้แก่ การมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยมีความประทับใจในการสอนของครูในอดีต การสั่งสมประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความภาคภูมิใจในผลงาน การได้รับการส่งเสริมจากบุคคลต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเวียง เชียงแรง (2546) ได้วิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการวิจัยของครูประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความที่อดอยใน

การทำงานไปยังปริมาณผลงานวิจัยของครูประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ทศนคติต่อการทำวิจัย ความเชื่ออำนาจในตน เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ลักษณะงาน เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา

ด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า การวิจัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครู การทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของครูให้ดีขึ้น และการวิจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านทศนคติกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ เมื่อดูความสัมพันธ์ภายในปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับทุกปัจจัย ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัสดา กองคำ (2541) ที่พบว่าการให้การสนับสนุนจากผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการให้ขวัญและกำลังใจ ในทำนองเดียวกัน เกษร กุณาใหม่ (2549) ที่พบว่า แรงจูงใจเกี่ยวกับการใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะของครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านนโยบายและการสนับสนุน พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน โดยรวมมีความคิดเห็นมากที่สุดทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูออกไปค้นคว้าข้อมูลในการทำวิจัยนอกสถานศึกษา การวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การจัดการเรียนรู้ของครูให้ดีขึ้น ผู้บริหารควรให้คำปรึกษาและกำลังใจในการปฏิบัติ การทำวิจัยในชั้นเรียน และสถานศึกษาสนับสนุน งบประมาณให้การวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านภาระงาน/เวลางานทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ ปันนุทา (2540) ที่พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ได้แก่ แหล่งค้นคว้าข้อมูล เงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย การสนับสนุนจากหน่วยงาน ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เวลาสำหรับทำวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับ ในทำนองเดียวกันกับ ลัสดา กองคำ (2541) ที่พบว่า สภาพการวิจัยด้านการดำเนินการ โรงเรียนส่วนมากมีนโยบายส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอน และผู้บริหารให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูส่วนมากใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย ด้านวัสดุและแหล่งข้อมูล พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครู และแหล่งข้อมูลที่ครูศึกษาเพื่อการวิจัยนั้นส่วนมากศึกษาจากตำราทางวิชาการ เอกสาร วารสารที่เกี่ยวข้อง ปัญหาและความต้องการ

โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ที่พบว่าปัญหามาก 2 อันดับแรก คือ เรื่องการดำเนินการวิจัยวัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูลสำหรับการวิจัย โรงเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการดำเนินการวิจัย งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูลสำหรับการทำวิจัย เช่นเดียวกับ จินดารัตน์ ทาริน (2548) พบว่า ปัญหาด้าน แหล่งข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน คือ เวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โอกาสในการศึกษาอบรมความรู้เพิ่มเติมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน การบริการข้อมูลของโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนจากทางโรงเรียน ด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน และ การเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนต่อบุคคลภายนอก

ด้านภาระงานและเวลา พบว่า ปัจจัยด้านภาระงานและเวลาดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า สถานศึกษาควรจัดแบ่งเวลาให้กับครูสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู และครูมีภาระงานอื่นแต่สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน ได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ปัจจัยด้านภาระงานและเวลาดำเนินการ มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านภาระงาน/เวลาดำเนินการมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุนทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543) ที่พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาและความต้องการวิจัยในชั้นเรียนด้านการดำเนินการวิจัยอยู่ในระดับมาก ในทำนองเดียวกัน นุญญาพร ฉิมพลอย (2544) พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ครูไม่มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากมีภาระงานที่รับผิดชอบมาก เช่นเดียวกับ ศรีเวียง เชียงแรง (2546) ที่วิเคราะห์เส้นทางการความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการวิจัยของครูประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความเครียดในการทำงานสู่ความที่อดหยในการทำงานไปสู่ปริมาณผลงานวิจัยของครูประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการวิจัย

สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา/แก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ และสามารถวางแผนและดำเนินงานตามแผนงานวิจัยได้ สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน และปัจจัยด้านภาระงาน/เวลาดำเนินการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะ

การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครุณี อาจปรุ (2543) ที่พบว่า สมรรถนะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ความเข้าใจและความต้องการความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัย กระบวนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา หลักการใช้ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล และความหมายของการวิเคราะห์ ข้อมูล และครูผู้สอนมีความต้องการความรู้ด้านสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย สิ่งเหล่านี้เป็นสมรรถนะที่จะเป็น ในทำนองเดียวกัน วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543) พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาและความต้องการวิจัยในชั้นเรียน ด้านสมรรถภาพในการวิจัย และ ด้านการดำเนินการวิจัย อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน

ควรมีการให้ความรู้เพิ่มเติมในประเด็นที่ครูมีความรู้ยังไม่เพียงพอ คือ การตั้งความ มุ่งหมายการวิจัยเป็นการคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล การอภิปรายผลการวิจัย และการ เขียนความสำคัญของปัญหาการวิจัย

2. ปัจจัยด้านทัศนคติการทำวิจัยในชั้นเรียน

ควรสร้างความตระหนักปรับเปลี่ยนทัศนคติในการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน แก่ครู ให้ครูเห็นคุณค่าการทำวิจัย การวิจัยสร้างความก้าวหน้าในวิชาชีพครู ฝึกอบรมให้เข้าใจขั้นตอน การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้ครู ได้เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องง่าย

3. ปัจจัยด้านแรงจูงใจการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างแรงจูงใจให้ครู โดยเน้นผลการวิจัยให้มีบริบท ครบถ้วน และช่วยส่งเสริม เผยแพร่ผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูให้เป็นที่ยอมรับแก่เพื่อนร่วมงาน

4. ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน

นโยบายและการสนับสนุนเป็นปัจจัยที่ครูมีความเห็นมากที่สุด ทุกด้าน เพื่อเป็น การสนับสนุนการทำวิจัยให้มากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการดังนี้

4.1 สถานศึกษาควรจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ มีผู้เชี่ยวชาญคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ พร้อมทั้งปฏิบัติขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย

4.2 สถานศึกษาควรจัดฝึกอบรมปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนา ศักยภาพของครูด้านการวิจัยให้ดีกว่าเดิม

5. ปัจจัยด้านภาระงาน/เวลางาน

ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ภาระงานทางครอบครัว และ ภาระงานในการสอนเป็น อุปสรรคต่อการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดสรรเวลาเกี่ยวกับภาระงานในการสอน และการทำวิจัยให้ชัดเจน ให้ครูมีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น ลดภาระงานอื่น เช่น งานธุรการให้น้อยลง โดยเพิ่มจำนวนบุคลากรในสถานศึกษา และ แบ่งงานให้ตรงกับความสามารถและความเหมาะสมกับ บุคลากร เพื่อแบ่งเบาภาระงานของครูให้มีเวลาทำงานวิจัยมากขึ้น

6. ปัจจัยด้านสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก เป็น สมรรถนะที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน แต่มีความสามารถที่ครูยังมีความ เข้าใจน้อย และยังต้องการการปรับปรุงให้ดีขึ้น ได้แก่ การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นใน ชั้นเรียนเพื่อวางแผนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สามารถสังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน และสามารถศึกษารวบรวม แนวคิดทฤษฎีและวิธีการแก้ไขปัญหาใน การวิจัยในชั้นเรียนได้ ดังนั้น เพื่อเพิ่มความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มากขึ้น ควรจัดฝึกอบรม เพื่อให้ครูได้ทบทวน และเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ให้มีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบสหสัมพันธ์ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
2. ความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
3. เปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนกับของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชัยภูมิ เขตอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมสมรรถนะ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู

5. รูปแบบการฝึกอบรม การสัมมนาที่เน้นการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ที่เหมาะสมและครูสามารถนำไปใช้เพื่อสร้างงานวิจัยได้ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. “การวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารวิชาการ. หน้า 73-74, 2543.
- กองวิจัยทางการศึกษา. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. (อัคราณา), 2543.
- กนิษฐา เขาวิวัฒน์กุล. การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาการสอนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2553.
- กานดา พูนลาภทวี และวรรณดี แสงประทีปทอง. “การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโครงการ โรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.” รายงานการวิจัย. สำนักงานพัฒนาการเรียนรู้และเครือข่ายการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545.
- เกษร กุณาใหม่. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2544.
- ขจิต ฝอยทอง. “การวิจัยในชั้นเรียน: ทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ.” วารสารวิชาการ. 3, (พฤศจิกายน 2543): 36-41.
- คงศักดิ์ ธาดูทอง. “การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน.” วารสารวิชาการ. 2, (10 ตุลาคม 2542): 40-48.
- จินดารัตน ทาริน. ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส. “การวิจัยและการนำผลการวิจัยมาใช้ในสถานศึกษากับการปฏิรูปการศึกษา : ฐานคิดในการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน.” วารสารวิชาการ. 3, (มกราคม 2543): 66-68.
- ชาติรี เกิดธรรม. อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: บริษัทดิจิตอล เลิร์นนิ่ง จำกัด, 2545.
- ชาติรี สำราญ. วิจัยง่ายๆ สำหรับครู. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, 2544.

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. อ้างถึงใน อมรา นาวารวงศ์.

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคเหนือ.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

ดวงเดือน พันธมนาวิน. **ประมวลบทความทางวิชาการตอน 1. การวิจัยทางจิตวิทยาสังคม.**

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

ครุณี อาจปฐ. **ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ในโรงเรียน**

มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.

เดือนจิตต์ จิตต์อารีย์. **“ปัจจัยที่ส่งผลให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการสอน บริหารวิชาการวิจัย**

และบริการชุมชน.” *ข่าวสารวิจัยการศึกษา*. 17, (3) (กุมภาพันธ์ 2537).

ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. **การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**

ในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2539.

ทิสนา แจมมณี. **การวิจัยการศึกษา.** อ้างถึงใน ทิสนา แจมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์ บรรณาธิการ

แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา, หน้า 3-36. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2540.

ทิสนา แจมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์. **แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1).**

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

นภาพร สิงห์หัต. **การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยที่จำเป็น**

สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

นิภา ศรีไพโรจน์. **ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.

นลินี วารี. **ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน**

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.

บัญญัติ แสนทวี. **การวิจัยในชั้นเรียนจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2545.

- บุญมี ปะพะวะ. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. การทำวิจัยแบบง่าย : บันไดสู่ครูนักวิจัย (วิจัยแผ่นเดียว). กรุงเทพฯ : สำนักนิเทศ
และพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานโครงการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ, 2546.
- บุญยาพร นิมพลอย. ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับ
ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ปัทมา เพชรไพรินทร์. สมรรถนะของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.
- ประภารัต มีเหลือ. การศึกษาสมรรถภาพของครูนักวิจัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และคณะ. การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูให้มีสมรรถภาพที่
พึงประสงค์ตามหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การ
ศาสนา, 2530.
- ประวิต เอราวรรณ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ, 2542.
- ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา. เรื่อง สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหาร
สถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.ksp.or.th/ksp2009/upload/news4/files/2000-4387.pdf>, 2549. [สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2555]
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. การวิจัยในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2543.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. การออกแบบการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2555.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: แฮสส์ ออฟ เคอร์มิสท์,
2547.
- พิทยา สายหู. “การส่งเสริมงานวิจัยในมหาวิทยาลัยด้วยการจัดตั้งสถาบันวิจัย.” วารสารรามคำแหง.
4, (ตุลาคม, 2520): 191 – 195.

- พิทยา แสงสว่าง. ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สถาบัน
ราชภัฏเลย, 2546.
- ไพจิตร สดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์, 2545.
- รัตนา ศรีเหรียญ. ครู: นักวิจัยในชั้นเรียน(ตอนที่ 1). ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา. 24(1),
22 – 23. 2547.
- เลอชัย โชคสวัสดิ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
สถาบันราชภัฏเลย, 2546.
- วรรณดา เต๋นขจรเกียรติ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2546.
- วิรุพท์ นิลโมจน์. หลักการวิจัยและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. สงขลา: ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
ภาคใต้, 2527.
- วิไลวรรณ สมบูรณ์. ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- วิไลวรรณ จันทิพย์. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอน
จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์,
2552.
- วีรพล ฉลาดเข้ม. การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
หนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- ศิวพร ดิลกโกมล. ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา
เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ศุภโชค ปิยะสันต์. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2539.

- ศรีเวียง เขียงแรง. การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการวิจัยของครูประถมศึกษา
จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- สจิวรรณ ทรรพาสุ. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- สมเกียรติ รัตนวิฑูรย์. พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนต้นแบบการนิเทศภายในสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดน่าน ตามการรับรู้ของครูผู้สอน. หน่วยงานศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน, 2541.
- สมใจ จิตพิทักษ์. ปัจจัยที่เกี่ยวกับการผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2532.
- สุกัญญา รัศมิธรรมโชติ. “Competency เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้.” **Human Resource**.
53, (8) (มีนาคม – เมษายน 2547).
- สุพรรณิ สิ้นโพธิ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. “แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน” ในเส้นทางสู่การวิจัย
ในชั้นเรียน. ลัดดา ภูเกียรติ (บรรณาธิการ). หน้า 6-11. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์, 2538.
- สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. “บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป.” **วารสารวิชาการ**.
3, (2): 38, 2543.
- สุนันท์ บัณฑุพา. สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและคุณลักษณะของ
นักวิจัยที่ส่งผลต่อการผลิตภาพการวิจัยของมหาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์. การวิจัยในชั้นเรียนประสบการณ์ตรงของครูต้นแบบ. กรุงเทพฯ: บริษัท 21
เซนจูรี่ จำกัด, 2544.
- สุภาวงศ์ จันทวานิช. บรรยากาศที่เกื้อหนุนต่อการวิจัยทางการศึกษา. อ้างถึงใน สุภโชค ปิยะสันต์.
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

- สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุวิมล ว่องวานิช. **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 16 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2548.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. **การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ราย**, [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.aviation.go.th/rbm/Competency.pdf>, 2548. [สืบค้นเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2554]
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. **รายงานการปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด, 2547.
- _____. **การประเมินภายนอกระดับขั้นพื้นฐาน3**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/Report/index.php>, 2556. [สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2556]
- _____. **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ3**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ประสานการพิมพ์, 2553.
- อัจฉรา วัชรวิวัฒน์. **การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- อัจฉรา พันธุ์อำไพ. “การส่งเสริมงานวิจัย.” **วารสารรามคำแหง**. 4, (ตุลาคม 2520): 184-185.
- อัจฉรา สระวสี. “การวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม.” **วารสารข้าราชการครู**. 17, (15) (มิถุนายน-กรกฎาคม 2540): 15-17.

- อมรา นาวารวงศ์. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคเหนือ.**
 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- อาภรณ์ ภู่วิทยพันธ์. **Competency Dictionary.** กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซนเตอร์, 2548.
- อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไชสง. **ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น.**
 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- อุทุมพร จามรรमार. **การเขียนโครงการวิจัย.** กรุงเทพฯ: ฟีนี ฟับบลิชซิ่ง, 2537.
- Adele, Fiderer. **Teacher as A Researcher : A Different Way of Knowing New York.** Columbia
 University, 1989.
- Blackburn, T. and others. “Faculty at Work: Focus on Research Scholarship and Research,”
Research in Higher Education. 32: 385-412, 1991.
- Elliott, J. **Action.** “Reseaech for Educational Change.” **Philadelphia: Open University Press,**
 1991.
- Kenneth, Michael. **Developing Teacher-Researchers in high School : A Case Study of A
 Planned Intervention.** Pittsburgh: University of Pennsylvania, 1992.
- Tabacchnick, B. Robert and Zeichner, Kenneth M. **Idea and Action: Action Research and the
 Development of Conceptual Change Teaching of Science.** Science Education: 309,
 1999.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศธ 0578.02 / 0844

วันที่ 31 พฤษภาคม 2555

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

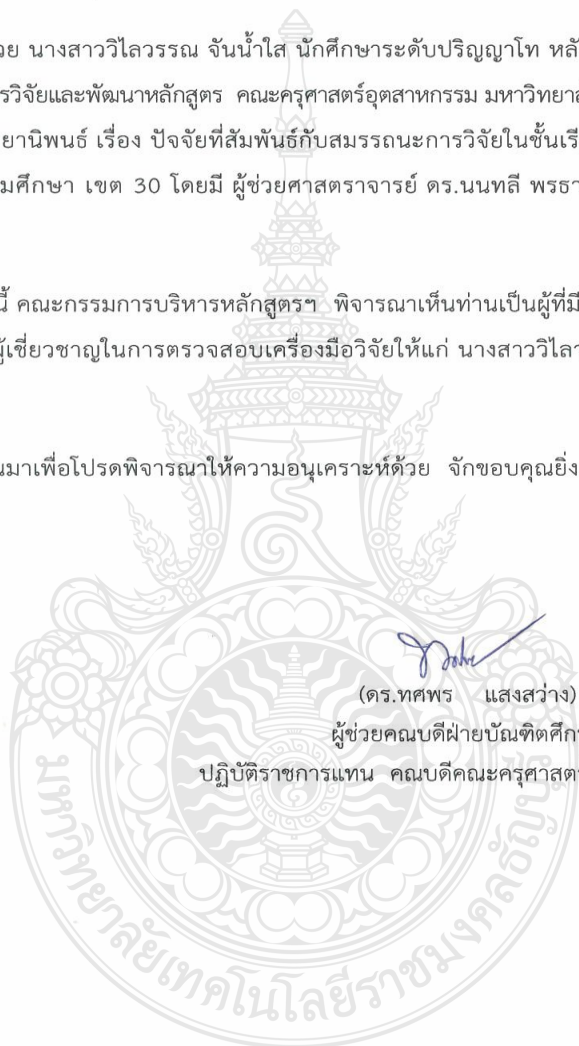
ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0578.02 / 4019

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

3) พฤษภาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ที่ ศธ 0578.02 / 40๑.๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

31 พฤษภาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ศิริกาญจน์ ไกลบำรุง

เนื่องด้วย นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493207

โทรสาร 02 5775020

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 0578.02 / 0895.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๑๗ พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาววิไลวรรณ จันทน์ใส นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิพรธาดาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะ ฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางสาววิไลวรรณ จันทน์ใส นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทศพร แสงสว่าง)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา

คำชี้แจง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะคิด แรงจูงใจ และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยการทำวิจัยชั้นเรียน

2.1 ปัจจัยด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

การตอบแบบสอบถามของท่านมีคุณค่าต่อการศึกษา ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้นำในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ผลในภาพรวมของระดับเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยคำตอบของท่านถือเป็นความลับ ไม่มีผลต่อผู้ตอบใดๆทั้งสิ้น

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส

นักศึกษาศาखाวิชาเทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ เขียนข้อความ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. วุฒิการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอน.....ปี

4. ตำแหน่งทางวิชาการ

ครูผู้ช่วย ครูชำนาญการ

ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ

ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

5. ระดับชั้นที่ท่านสอน

ม. 1 - ม. 3

ม. 4 - ม. 6

6. จำนวนงานวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านทำในระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมาจำนวน _____ เรื่อง

ตอนที่ 2.1 ปัจจัยด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และใส่เครื่องหมายถูก (✓) ตรงกับความคิดเห็นที่ท่านพิจารณาว่าถูก และใส่เครื่องหมายผิด (X) ถ้าท่านพิจารณาแล้วว่าผิด

ข้อ	ความคิดเห็นด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน	ถูก	ผิด
1	การวิจัยเชิงปฏิบัติการจัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียน		
2	การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้พัฒนาขึ้น		
3	การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการในการค้นหาความจริง เพื่อไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน		
4	รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ต้องเป็นการวิจัยเชิงทดลองเท่านั้น		
5	การตั้งความมุ่งหมายการวิจัยเป็นการคาดคะเนคำตอบของการวิจัยอย่างมีเหตุผล		
6	จุดเริ่มต้นการวิจัยในชั้นเรียนกำหนดจากสภาพปัญหาหรือข้อข้องใจในการเรียนการสอนที่ครูพบ		
7	ปัญหาของงานวิจัยเริ่มต้นจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่น		
8	การแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กนักเรียน ไม่จัดเป็นวิจัยในชั้นเรียน		
9	ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการวิจัยทั้งหมด		
10	สิ่งสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนคือ การทำงานร่วมกันของครูและนักเรียน		
11	การวิจัยในชั้นเรียนผู้ดำเนินการวิจัย ทำโดยครูผู้สอนหรือคณะครูร่วมกัน		
12	กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนต้อง มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองปฏิบัติ		
13	กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษา		
14	การประเมินตัดสินผู้เรียนเป็นจุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน		
15	จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียนคือการพัฒนาผู้เรียน		
16	ความเที่ยงตรงเป็นการหาคุณภาพของแบบทดสอบ		
17	การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง สามารถทำได้ตามที่นักวิจัยสะดวก		
18	ความสำคัญของปัญหาคือส่วนที่แสดงให้เห็นว่าควรทำวิจัยหรือไม่		
19	นวัตกรรมไม่ใช่เครื่องมือในการวิจัย		

ข้อ	ความคิดเห็นด้านความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน	ถูก	ผิด
20	การวิจัยในชั้นเรียนอาจจะมีหรือไม่มีสมมุติฐานการวิจัยก็ได้		
21	การวิจัยเชิงประเมินเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน ใช้เวลาน้อย		
22	IOC. (Index of Item-objective Congruence) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยอิงค่าสถิติของแบบสอบถาม/แบบทดสอบ		
23	การวิจัยที่ดีต้องเน้นสถิติขั้นสูง		
24	การอภิปรายผลเป็นการตรวจสอบว่าผลการวิจัยที่ค้นพบสอดคล้องกับการวิจัย/หรือทฤษฎีหรือไม่อย่างไร		
25	การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนควรเขียนตามระเบียบวิธีวิจัย		

ตอนที่ 2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียน

โปรดพิจารณาแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียน โดยเลือกข้อคำตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด

- 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
ปัจจัยด้านทัศนคติ						
1	การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก					
2	การวิจัยทำให้เกิดความภาคภูมิใจและศรัทธาในอาชีพครู					
3	การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น					
4	การวิจัยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูให้ดีขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
5	ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องอาศัยผล การทำวิจัยในชั้นเรียน					
6	การทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มภาระงานให้แก่ครู					
7	ครูทำงานวิจัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งและเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น					
8	การวิจัยเป็นการแสวงหา นวัตกรรมในการเรียนการสอน					
9	การวิจัยในชั้นเรียนสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น					
10	ผลการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง					
11	การทำวิจัยทำให้เสียเวลาในการสอน					
ปัจจัยด้านแรงจูงใจ						
1	การทำงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น					
2	การวิจัยทำให้ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ					
3	การทำงานวิจัยทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน					
4	การวิจัยในชั้นเรียนทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน					
6	การวิจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					
7	การวิจัยทำให้ค้นพบเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ					
8	การวิจัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครู					
9	การทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นนโยบายของสถานศึกษา					
10	การทำวิจัยช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการของครูให้ดีขึ้น					
ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน						
1	สถานศึกษาวางจัดฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพของครูด้านการวิจัย					
2	สถานศึกษาสนับสนุน งบประมาณให้การทำวิจัยในชั้นเรียน					
3	สถานศึกษามี นโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน					
4	ผู้บริหารควรให้คำปรึกษาและกำลังใจในการปฏิบัติ การทำวิจัยในชั้นเรียน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
5	สถานศึกษาควรจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติ การทำวิจัยในชั้นเรียน					
6	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลการทำวิจัยใน ชั้นเรียน					
7	สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูออกไปค้นคว้าข้อมูลในการทำ วิจัยนอกสถานศึกษา					
ปัจจัยด้านภาระงานและเวลา						
1	ครูมีภาระงานในการสอนมาก					
2	ครูมีภาระงาน ธุรการ และอื่นๆนอกเหนือจากงานสอน					
3	ครูมีภาระทางครอบครัวไม่สามารถใช้เวลาหลังเลิกเรียนทำวิจัย ในชั้นเรียนได้					
4	ครูมีภาระงานอื่นแต่สามารถจัดสรรเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้					
5	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู					
6	สถานศึกษาควรจัดแบ่งเวลาให้กับครูสำหรับการทำงาน วิจัยในชั้นเรียน					
7	มีเวลาไม่เพียงพอในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน					

ตอนที่ 3 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ				
		1	2	3	4	5
1	ท่านสามารถสำรวจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อวางแผนการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
2	ท่านสามารถศึกษารวบรวม แนวคิดทฤษฎีและวิธีการแก้ไขปัญหา ในการวิจัยในชั้นเรียนได้					
3	ท่านสามารถสังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนได้					
4	ท่านสามารถออกแบบวิธีการวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหา					
5	ท่านสามารถสร้างเครื่องมือและตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลได้เหมาะสมกับปัญหา หรือเรื่องที่วิจัย					
6	ท่านสามารถวางแผนและดำเนินงานตามแผนงานวิจัยได้					
7	ท่านสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล ได้ถูกต้อง					
8	ท่านสามารถเลือกใช้ สถิติได้เหมาะสมกับรูปแบบการวิจัย					
9	ท่านสามารถสรุปอภิปรายผลการวิจัยได้สมบูรณ์					
10	ท่านสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนา/แก้ปัญหาในชั้นเรียนได้					
11	ท่านสามารถจัดทำแผนการวิจัย และดำเนินกระบวนการวิจัย อย่างเป็นระบบตามแผนดำเนินการวิจัยที่กำหนดไว้					
12	ท่านสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของ ผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ					
13	ท่านสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่นๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้					

ขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาววิไลวรรณ จันน้ำใส
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2526
ที่อยู่	1181 หมู่ 4 มทส. 10 ตำบลหนองจะบก อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
การศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2549 ครูพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนรวมมิตรวิทยา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2551 – 2553 ครูพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพ โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี
ปัจจุบันทำธุรกิจส่วนตัว	

